

CONCETTA LA MAZZA

Saluareun langit biru

Biografi

Concetta La Mazza lahir di Novara di Sicilia di 1936, putri cikal Domenico La Mazza sareng Teresa Correnti. Dina 1950, sanggeus periode nyeri tina "percayakeun" ka bibi indungna, manehna ngagabung kolotna di Domodossola, dimana manehna masih resides babarengan jeung salakina Giuseppe. Anjeunna gaduh tilu murangkalih: Armando, Luciano sareng Daniela. Nembe kahayang overwhelming pikeun nginget budak leutik na di Novara geus crept kana pikiran sarta di dieu lahirna intim, diary pribadi ieu, tapi pinuh ku anekdot jeung rujukan ka lingkungan jaman éta: kota, padesaan, jalma, kabiasaan, tradisi wewengkon éta dina taun poék Perang Dunya Kadua.

Énergi primordial tina tulisan

Saeutik Concetta dipercayaun ka pamanna sareng maksa ngalawan wasiatna cicing di Castrangia dina hovel anu jauh ti kota sareng sakelasna. Kituna anjeunna ngumbara pribadi na Via Crucis di katiisan dina taun kasar tina perang antara lapar, jahiliah waktu, tahayul jeung mistreatment. Sanggeus perang émigrasi dilawan jeung alam hésé mimiti ka kalér.

Sadayana ieu dicaritakeun ku paningal budak awéwé anu ningali deui dina mémori dirina dina fase-fase kamekaran dirina sorangan sareng anu kalayan kasegaran anu héran sareng benang ironi anu halus masihan urang karesep maca - tungtungna - carita lambang komunitas kulawarga urang, sanggup ngagerakkeun urang sacara jero sareng anu milik masing-masing urang.

Dina novel pondok ieu ku Concetta La Mazza, nulis subverts unggal aturan jeung mulang ka asal, bébas tina sagala schematism formal, disetir ku hiji vitalitas internal arcane, éta janten walungan raging nu overwhelms sagalana, nya éta hujan torrential jiwa.

Tokoh-tokoh paman, Antonia sareng Michele, émut, sapertos gambar Novara tetep teu hilap, sakumaha berehan, amplop sareng amis sapertos kasar sareng kasar.

Tungtungna, transisi hésé ka rumaja nalika irreparable kajadian, tapi saeutik Concetta teu nyerah kana nasib tragis, berkat kawani nya jeung harepan unshakable di mangsa nu bakal datang, berkat panon nya éta bisa kasampak ... saluareun langit. biru!

NINO BELVEDERE

"Kanggo kuring cobaan dimimitian. Ieu meureun dinten panas, usum panas 1938 dimimitian, abdi yuswa dua taun sarta bibi kuring datang ka nyokot kuring. Dina kantong lawon manehna nempatkeun hiji blus na dua pasang panties, lajeng unaware of sagalana kuring ninggalkeun imah kuring. Abdi alit pisan dugi ka teu sadar yén Via Crucis abdi bakal ngamimitian dinten éta.

Saluareun langit biru

Bab hiji - Imah bapa

Ayeuna eta geus jadi ruruntuhan heubeul nu teu dicicingan, kakeuheul ku jaring lancah jeung gnawed ku renget tapi, geus lila pisan, di Novara, hiji kota bohong handapeun bénténg megah di pagunungan Messina, di gang di distrik Engia aya hiji imah deukeut. cai mancur. Panto hareup dibuka kana tangga internal anu nuju ka lantai kahiji dimana aya kamar leutik kalayan papan kayu: éta pangkeng. Anjeun angkat ka luhur sareng aya dapur, upami anjeun tiasa nyebat éta. Dina hiji sudut aya slab batu nu hurung seuneu jeung tripod beusi nu dipaké pikeun nempatkeun pot pasta. Di hareup, ngagantung dina témbok, hideung sakumaha pitch, sekop kai, dua ayakan, hiji leutik jeung hiji

badag, oven pikeun baking roti, di sisi hiji dada satengah busuk, meja, dua "furrizzi" jeung sababaraha rickety. korsi. Tungtungna aya kamar, kalayan balkon leutik nyanghareup ka gang, dimana aya bieu kamar pikeun ranjang tunggal. Éta liang nyaéta karajaan tempat akina anu randa taun 1934. Jamban batu anu ditutupan kayu parantos didamel handapeun tangga. Kusabab euweuh sewers, dimungkinkeun kudu dilayanan pikeun ngurangan bau anu dileupaskeun. Alami imah teu boga cai jeung listrik ngalir, comforts nu teu sanajan barons di jaman éta. Gigireunana aya gapura kai anu nuju ka tegalan tempat hayamna ngagolér dina kai.

Di pojok ieu, di luar dunya, indung kuring, anu tukang jahit, cicing babarengan sareng akina, dua lanceukna sareng adina, sadayana langkung kolot ti anjeunna, nikah sareng cicing di Novara. indung kuring éta pirang, ipis, pisan frail tina ngawangun, manéhna ciri pisan hipu jeung naon paling noticeable ngeunaan beungeutna, bodas salaku susu, éta dua panon biru badag, ampir sok sieun jeung sedih. Panginten pupusna ngadadak indungna, nalika umurna dua puluh opat, anu nyababkeun kalemahan fisik sareng moralna.

Sababaraha taun saatos pupusna nini kuring, indung kuring, berkat campur tangan salah sahiji pamajikanana, patepang sareng Pangeran Tampan. Bapa abdi milik kulawarga bangsawan ti Badiavecchia, anu ngajalankeun Tavern kalawan tobacconist jeung bahan kadaharan. Ieu kulawarga pagawe teuas, jeung bapa kuring éta, ku sadayana akun, a pisan ganteng, jangkung, poék, timer yakin tur enterprising lalaki. Anjeunna cicing di dusun anu jauh ti kota: anjeun tiasa angkat ka ditu ku leumpang, dina laju anu saé, dina satengah jam. Bapana ngagotong areng. Indungna nyaéta awéwé anu dinamis, isuk-isuk anjeunna angkat ka Novara sareng bagal mésér barang

anu disayogikeun di toko: bako, uyah sareng tuangeun. Manehna salawasna diasah elegantly jeung shawl hideung badag sabudeureun beuheung, komo meuli koran pikeun tetep konsumén nya informed. Ieu hiji-hijina warung di dukuh jeung teu aya kakurangan karaharjaan di éta imah, sanajan aya dalapan sungut keur susukan.

Ahir soré anjeunna ostentatiously mantuan konsumén ayeuna tipsy - sarta dompét - ku éncér anggur jeung soda warna. Kusabab budak teu salawasna warisan karya kolotna, bapa kuring kungsi diajar dagang tukang sepatu. Sanggeus papacangan anu lumangsung sababaraha bulan, bapa jeung indung kuring, sanggeus nikah, indit nyieun sayang maranéhanana di imah deukeut cai mancur di kacamatan Engia. Persis salapan bulan ti harita kuring sumping ka dunya ieu sareng, numutkeun adat kidul anu suci, kuring nyandak nami nini bapa bapa kuring, Concetta. Sanajan umur kuring ngora kuring boga kulit poék jeung wrinkled, kuring sok ceurik. Kusabab urang teu boga ranjang orok, akina kapaksa nangkeup kuring dina leungeun-Na sapopoe, jeung peuting kuring saré dina ranjang badag jeung bapa jeung indung kuring. Ku sadaya akun kuring pisan awon sareng teu kaampeuh. Sababaraha bulan ti harita, ningali yén pagawéan langka di nagara éta, bapa kuring mutuskeun pikeun damel di Sardinia. Nalika anjeunna angkat ka pulo sanés anjeunna ngantunkeun indungna sareng orok anu ceurik sareng makhluk sanés najong dina rahimna.

Nalika kuring yuswa dua puluh bulan, adina Rosa lahir. Ngaranna nini indungna. Teu kawas Concetta, Rosa - deui nurutkeun indung kuring - éta geulis, bodas tur pink di complexion, bulu coklat framing raray harmonis embellished dua panon biru geulis: kembang, kawas ngaranna! Janten nalika indung kuring angkat ka cai mancur pikeun nyandak cai sareng

Rosa dina pananganna, réréncangan naroskeun anjeunna kumaha tiasa ngalahirkeun dua putri anu b da-b da. - Saha di dieu, Rusina, enya, anjeun biliar, tapi hiji deui... - Ieu Rosina, geulis, tapi hiji deui ... ceuk babaturan bari nyengir dina biwir maranéhanana. Samentara éta, dina kaayaan ieu kuring terus-terusan gugup, saolah-olah kuring ngarasa firasat tina cobaan kuring, nu alhamdulillah, endured, sanajan teu kalawan pasrah.

Pikeun nyarioskeun sesa carita, mimitina, kuring kedah ngenalkeun anjeun ka bibi Antonia, pondokna, z  'Ntuoia. Anjeunna adina indung kuring, aya b dana tujuh belas taun antara dua. Aw w  anu pondok, montok, buukna kotor na k kana panonna. Beungeutna anu teu dipalir  katingali langkung kolot tibatan anjeunna sareng dina panon kosongna ngan ukur seueur hinaan. Dina dua puluh, dina umur nikah waktos, manéhna nikah misan kahiji nya, anu kakara balik ti pagawean di torowongan Sempione, anu geus randa sarta miboga putra tilu taun. Lalaki ieu, paman kuring Michele, paman Micheri, éta hiji lalaki pondok tur kasampak kawas salinan plebeian Raja Vittorio Emanuele III, manéhna cicing di imah manéhna dipiboga dina jalan pisan ciri kota jeung lega ampir dua m ter. Ieu imah geulis. Di lantai dasar aya warung tukang kayu kalayan counter sentral badag kalayan wakil, dua cabinets témbok dimana anjeunna diteundeun rasps, chisels, gimlets, gouges na augers, a lathe pikeun ngurilingan suku tabel anjeunna diwangun, kabayang grinding nu. dilayanan pikeun ngasah pesawat jeung bilah, kompor ngaduruk kai jeung panci pikeun liquefy lem, papan numpuk di mana-mana, sababaraha gergaji napel na témbok, sababaraha jimat untung kayaning tapal kuda, tanduk embe jeung kulit kuya, pondokna, salah sahiji tempat-tempat anu ayeuna ngan ukur milik dunya kenangan.

Tangga kayu nuju ka lantai kahiji, aya dua kamar anu lega sareng ubin keramik, anu mewah jaman harita, bufet anu didamel ku paman, sofa, méja sareng sababaraha korsi anu dianyam rafia, sajenis tali sayur. Ti balkon leutik nyanghareup jalan di Pertengahan Agustus, nalika prosesi tina Asumsi naék ka arah Abbey, hiji bisa noel sirah crowned tina Madonna ku leungeun. Ti lantai kadua, kumaha oge, Anjeun bisa nempo Rocca Salvatesta jeung di hareup, ngaliwatan retakan antara imah, Anjeun bisa admire bintang endah pisan tina gunung nu lalaunan stretched saluareun, saluareun langit biru, nepi ka anjeun nepi ka laut mana, utamana. dina poé spring tiis nalika euweuh halimun, anjeun bisa nempo Vulcano on ujung cakrawala lajeng Lipari, Stromboli sarta sakabeh pulo séjén: a tontonan alam, kartu pos multicolored sparkling.

Tangga anu sanés naék ka lantai kahiji, dimana aya dapur sareng kamar tidur, anu kahiji anu lega pisan dilengkepan oven kai pikeun roti sareng kompor batubara beusi tuang pikeun masak. Ieu undoubtedly imah geulis, sajaba ti kasulitan di dapur tanpa tilelep kalawan solokan pikeun ngalakonan chores rumah tangga paling penting. Dina waktu éta sababaraha conveniences masih inconceivable. Kanyataanna, cai dicokot tina cai mancur umum dina Hopper séng lajeng dibawa ka lanté kadua dimana eta dituang kana baskom terracotta badag pikeun ngumbah piring. Kusabab euweuh solokan di tilelep, cai tina baskom dibawa deui ka lanté sarta dialungkeun kana WC. Pikeun awéwé éta pisan capé gawé. Kaayaan servile sareng hina, dugi ka wates sadaya daya tahan manusa, ngahontal puncakna dina waktos tuangeun nalika Bibi Antonia, kusabab hormat ka salakina, kedah tuang tina piring anu sami dimana anjeunna tuang sateuacanna, sareng, sigana, anak baptis. ngulang hal anu sarua, tapi kuring teu boga memori jelas ieu.

Mamang Michele éta lalaki surem tur ambek, sakumaha hardworking sakumaha foolish, anjeunna boga mallet sandstone tinimbang haté. Kuring teu pernah ningali glimmer of tenderness atanapi karep ka batur dina panon na. Manehna tetep bibi nya di imah pikeun ngajaga putrana, manéhna kudu nyiapkeun dahareun pikeun manéhna, meta salaku hamba-Na jeung sok ngomong enya, enya, enya. Anjeunna malah teu bisa ningali kaluar onto balkon disebutkeun bakal aya gangguan, bari ampir unggal malem sanggeus pagawean manehna indit ka Tavern kalawan babaturanana keur inuman.

Manéhna balik ka imah staggering, drenched dina kesang jeung jeung napas stinky saperti teu mungkin keur deukeut manéhna. Sabalikna, bibi kuring, ku lampu minyak, ngantosan anjeunna dugi ka wengi tanpa tuang. Nalika raja saeutik balik - mindeng anjeunna malah teu boga kakuatan pikeun naek tangga - exhausted anjeunna bakal abandon dirina dina workbench berdebu sarta tetep aya sapeuting pikeun sober up. Bibi Antonia, sanajan sagalana, nutupan anjeunna ku hiji overcoat sarta lovingly diuk gigireun anjeunna ngajaga anjeunna nepi ka isuk. Mangtaun-taun ngaliwat sareng, salaku ganti bakti pisan, anjeunna henteu tiasa nganjang ka barayana pikeun ngahindarkeun pamandangan. Anjeunna, timburu, leutik tur domineering, indit ka meuli benang darning dirina, Coms, jepitan buuk jeung hal séjén, pikeun nyegah manehna ninggalkeun imah. Nalika aranjeunna diundang kana upacara kawinan, Paman Michele henteu balik ka bumi dugi ka momen terakhir sareng Bibi Antonia henteu tiasa angkat nyalira dugi ka baraya tiasa ngalacak salakina. Unggal ayeuna jeung saterusna maranéhanana junun ngayakinkeun manéhna, kali séjén manéhna anjog dina waktu tapi saterusna, di tengah pihak, manéhna ngiles jeung Bibi Antonia, kuciwa jeung punten, balik ka

imah sagala dejectedly. Salaku waktu kaliwat, manéhna ngumpulkeun pait jeung kasedih, teu bisa curhat jeung saha sabab manéhna terasing, jeung mangsa nyeri headaches atrocious jeung toothaches nu disiksa manéhna salila sababaraha minggu.

Hiji poé tatangga, pohara alus sarta alim, disebut Paman Michele sarta reproached anjeunna pikeun sagala mistreatment anjeunna nyieun pamajikanana sangsara: - Anjeun kedah isin - manehna ngagorowok di anjeunna - sangkan awéwé sangsara kawas éta ... Antonia perlu meunang sababaraha hawa, anjeun teu kudu misahkeun dirina di imah, manéhna kudu indit kaluar, indit ka misa, indit baraya, kawas sakabeh Kristen ngalakukeun. Luhureun sadaya, anjeunna kedah jalan-jalan, éta hiji-hijina cara nyeri sirahna bakal ngaleungit ... - tatanggana ngareureuhkeun sakedap, teras teras nyarios: - kirang ti sajam ti dieu, turun jalur bagal dina suku, urang boga sababaraha lahan sarta imah saeutik pisan modest kalawan dapur handapeun hateup jeung kamar sejen rada beueus nu bisa dipaké salaku pangkeng dina usum panas. Di tanah ieu aya tutuwuhan kemiri, figs, mandarins, medlars, anggur, zizzole, apel, Pears, olives, pondokna, unggal hal alus ti Allah.

Sakanyaho, saparantos pupus pun lanceuk, abdi kedah ngarawat bibi sareng abdi teu tiasa deui ngurus padesaan, janten panginten hoyong ngajual. Naha anjeun henteu mésér? Ku cara kieu pamajikan anjeun bakal boga kasempetan pikeun ngambekan hawa alus ... Mimitina Paman Michele hesitated tapi lajeng anjeunna indit ka didatangan eta sarta ogé yakin mun meuli eta. Dina waktu anu singget kontraktandatangan sarta harta jadi milikna. Ku kituna, nu lookalike of Vittorio Emanuele III, beuki shrewd jeung khianat, diusulkeun ka bibi Antonia: - anjeun bakal diajar nyokot anjir sarta ngantep éta garing. Nalika anjeun

kedah nyeuseuh baju anjeun bakal turun ka walungan sareng nyandak cai anu diperyogikeun pikeun nginum sareng masak ku cara ngali liang dina pasir pikeun ngamurnikeunana. kulawarga anu cicing di dusun caket dieu San Basilio, Vallancazza, Badiavecchia jeung Piano Vigna. Bakal teu nyaman dina usum nalika walungan swells ku cai tapi kuring bakal nungkulan halangan ieu. Anjeun, di sisi séjén, bakal bisa ngarasakeun padesaan. Kalawan gaze nya lowered, Bibi Antonia, sakali deui, ngalakukeun sakumaha anjeunna maréntahkeun: - Cuomu tu voi, eu fazzu - Salaku rék, abdi gé ngalakukeun eta, gadis goréng ngawaler obediently.

Bab dua - Kaluar tina dunya ieu

Dina awal cinyusu 1936, gadis miskin jeung pamanna Micheri dipindahkeun ka Castrangia, di padesaan, deukeut ranjang aliran. Dina rupa-rupa dusun Badiavecchia, San Basilio sareng Vallancazza nyebarkeun kecap yén anjeunna masih sayogi sareng jalma-jalma nyauran anjeunna pikeun padamelan. Dina jaman éta, aya adat, sanaos sigana anéh ayeuna, yén nalika aranjeunna peryogi méja, jandela, panto atanapi papakéan, aranjeunna nyauran tukang kayu sareng nampi anjeunna di bumina: aranjeunna ngadamel bangku kerja pikeun anjeunna sareng. aranjeunna dijieun kai diperlukeun sadia. Paman Michele mawa parobot sarta cicing di situs dugi karya réngsé.

Aranjeunna nyauran anjeunna pikeun neukteuk tangkal sareng ngantepna garing salami sababaraha taun. Tangkal tangkal éta tuluy dipasang dina témbok. Tukang kayu nyekel ragaji ti luhur sareng asistén di handap: "Serra serra mastro dascio che dumè fagimmo a cascia" (Saw saw atanapi master hébat hayu urang ngadamel dada isukan).

Batang tangkal dipasang dina témbok. Kalayan ragaji anu ageung aranjeunna nampi papan sareng ieu aranjeunna ngawangun jandéla, ranjang sareng papakéan. Jang

ngalampahkeun ieu, anjeunna bangun jam 4 sareng angkat nganggo kantong sareng jarum. Nalika anjeunna dugi ka imahna, para nasabah nawiskeun anjeunna susu seger sareng bawang sareng sapotong roti. Dina lohor piring pasta sarta sapotong kéju. Wanci magrib anjeunna lirén damel sareng aranjeunna masihan anjeunna sababaraha roti buatan bumi salaku deposit munggaran sateuacan mayar tagihanana dinten Minggu di Novara.

Sababaraha taun katukang sareng putrana, Turillu, parantos dewasa sareng ngartos langsung yén anjeunna henteu ngahaja, pikeun naon waé di dunya, nyéépkeun sesa hirupna terasing di padesaan. Anjeunna kungsi diajar dagang bapana tapi hayang ngahususkeun tur jadi cabinetmaker a. Anjeunna junun ngayakinkeun bapana pikeun ngirim anjeunna ka kota dimana aya kamungkinan diajar seni éta. Anjeunna ngalih ka Catania sareng saatos dua taun magang anjeunna janten saé pisan, anjeunna ngarasa siap pikeun ngalakukeun padamelan éta, sareng saprak anjeunna ayeuna salapan belas anjeunna ngira yén waktosna parantos sumping pikeun anjeunna ngamimitian kulawarga sorangan. Mangtaun-taun anjeunna terang putri angon sareng mutuskeun pikeun nikah tapi éta ngalawan kahayang pamanna Micheri anu bakal hoyong putrana nikah ka awéwé kasta na. Dina poé éta, luar biasa, tapi éta kawas kieu: keur pengrajin nikah putri angon urang éta sumber hébat dishonor. Konflik hébat dumadakan peupeus kaluar antara bapa jeung anak nu kadorong Turillu definitively megatkeun jauh ti bapana jeung indungna. Kalawan kulawarga anyar na anjeunna ninggalkeun kota jeung dipindahkeun ka Como dimana manehna nyieun pakaya ngaliwatan karyana.

The uncles teu boga anak, jadi, kalawan miang Turilu urang, aranjeunna ditinggalkeun definitively nyalira. Jalma anu paling

sangsara tina isolasi ieu nyaéta Bibi Antonia anu méakkeun sakabéh poé conversing jeung manuk, laleur jeung reungit nu buzzed sabudeureun dirina. Di éta guha di padésan anjeunna henteu ngagaduhan kasempetan pikeun ngobrol sareng saha waé. Ngan dina kasempetan libur penting kayaning Natal, Easter atawa salametan tina Madonna Assunta on pertengahan Agustus anjeunna bisa balik ka kota nganjang indung kuring. Dina salah sahiji kunjungan ieu, sanggeus sanggeus lila humandeuar ngeunaan kaayaan dirina, manehna ngalamar adina nya: - Dear Teresa, Kuring noticed nu Anjeun kudu teuing nungkulan dua budak awéwé leutik, mercayakeun Concetta ka kuring jadi Anjeun bakal jadi. leuwih bébas bakti diri ka nu saeutik. Kuring bakal nyandak anjeunna ka padésan dimana hawa langkung saé sareng bakal ngajantenkeun anjeunna saé - Indung kuring mimitina teu yakin tapi teras, sapertos biasa, dipasihkeun karakterna anu gampang dikondisikeun, saatos keukeuh adina anjeunna satuju.

Pikeun kuring cobaan dimimitian. Ieu meureun dinten panas, usum panas 1938 dimimitian, abdi yuswa dua taun sarta bibi kuring datang ka nyokot kuring. Dina kantong lawon kuring nempatkeun blus a, dua pasang panties na unaware of sagalana kuring ninggalkeun imah kuring. Abdi sakedik pisan dugi ka teu sadar yén Via Crucis abdi bakal ngamimitian dinten éta. Urang nuturkeun jalur bigal dugi sanggeus satengah jam atawa leuwih urang anjog di tempat solitér ieu kalawan ngaran teu pisan reassuring of Castrangia (Cassandra!) ampir saolah-olah keur prediksi musibat, pondok ngaran éta geus sakabéh rencana, sanajan Abdi henteu tiasa sadar dina waktos éta. Salaki mimitina ngabagéakeun kuring, bibi unggal ayeuna teras ngagaleuh kuring sababaraha manisan pikeun kéngingkeun kuring sareng nalika anjeunna ngiringan kuring ka Novara pikeun nganjang ka indung

kuring, anjeunna sok nyarios ka kuring yén kuring henteu kedah uih deui ka bumi tapi langkung saé tumuwuh kalayan anjeunna anu nyalira sareng yén anjeunna bakal janten indung kuring. Kuring teu bisa nanaon iwal ti nurut.

Samentara éta, bapa kuring balik ti Sardinia, cicing ngan saminggu, cukup pikeun meunangkeun indung kuring hamil, sarta indit deui. Ieu 1939 sarta taun saterusna Antonietta lahir. Kuring masih samar-samar émut yén bibi Antonia kuring ngajak kuring ka Novara pikeun ningali indung kuring sareng kuring ningali adi kuring pikeun kahiji kalina. Kuring hayang cicing di imah pikeun cuddle saeutik Antonietta tapi bibi kuring, beuki loba ngadalikeun hirup kuring, sakumaha kaku salaku soldadu, ngawartoskeun kuring: - Turnemmu di imah, abdi bakal ngajadikeun anjeun sabab geulis - (Hayu urang balik ka imah, Abdi badé ngadamel anjeun boneka anu saé).

Nalika kami dugi ka gubuk anjeunna nempatkeun boneka "causitta" kalayan dicét beureum, panon anu pikasieuneun dina panangan kuring. Abdi sieun. Mangsa éta kuring sok ceurik kusabab kuring hoyong uih deui ka Novara ka akina sareng indung kuring, tapi teu aya cara pikeun ngayakinkeun paman Antonia: haténa petrified sareng pireu dina unggal keluhan kuring. Dina tilu taun kahiji urang spent loba waktu di imah nagara di Castrangia, dimana aya teu jiwa hirup, ngan jarang aya holidaymakers katempo di imah sumebar di sabudeureun.

Dina Minggu urang indit ka kampung jeung kuring ngadatangan indung kuring, adi kuring jeung akina indung kuring. Embah éta lalaki nice jeung kumis a. Anjeunna mawa kalayan anjeunna hiji snuffbox nu anjeunna kadang sniffed. Dina usum tiis anjeunna bakal nyandak kuring handapeun cloak sarta nyandak kuring ka alun mésér sababaraha manisan jeung rasa anggur di "Sciancaditta" Tavern luhureun rumah sakit. Atang urang balik ka

Castrangia.

Sababaraha soré Mamang indit ka latihan jeung band, dimana anjeunna maénkeun trombone, lajeng anjeunna eureun nginum di Tavern sarta balik ka padesaan meriah. 500 méter ti Castrangia anjeunna mimiti nelepon "Concettina, 'ntoia...". Samentara éta, di imah, si bibi geus nyiapkeun pot earthenware pikeun panas cai dina tripod. Satengahna masak, anjeunna tuang tuang cai anu ngagolak, sigana pikeun miceun anggur. Dina panci beusi bibi kuring nyiapkeun bawang sareng tomat pikeun usum pasta. Bawang bodas asak jeung kuring utah. "Dahar, upami henteu, abdi bakal nyandak tali sareng masihan awak anjeun...".

Jaman harita saurang awéwé asal Venetian nyaéta bidan San Basilio. Nalika walungan éta caah dina usum tiis, Paman Michele mawa dirina dina taktak-Na (a ciancalea) pikeun nyieun purchases di apoték di Novara. Anjeunna dieureunkeun di imah sarta ngomong "Antonia, masihan nya shawl a, éta tiis". Bibi miskin, kuring henteu terang upami anjeunna ngartos yén anjeunna kekasih Michele.

Ayeuna kuring yuswa lima taun, terasing di padésan, tanpa nyarios ka saha waé kuring parantos janten sato galak. Kuring isin ka dulur. Nalika urang angkat ka Novara kuring nyumput kusabab sieun ku jalma. Tatanggana sadar kana transformasi ieu sareng naroskeun paman kuring pikeun ngirim kuring ka TK. Kabeneran paman-paman yakin. Janten hiji isuk bibi kuring ngutus paman Michele pikeun ngagaleuh kuring biskuit sareng nempatkeun kana karanjang jarami bodas anu dipasihkeun ku nini bapa ka kuring. Marengan biskuit anjeunna nempatkeun endog seger. Manéhna marengan kuring nepi ka binih lokasina deukeut biara désa. Nalika suster muka panto pikeun

ngabagéakeun kuring, kuring mimiti ngajerit. Kusabab sieun kuring maledog karanjang kana lantai, endog beulah jeung ninggalkeun kokotor sakuliah lantai. Bibi kuring ngahukum kuring ku nyentak kuring kalayan kuat sareng ngajak kuring balik ka bumi. Janten dinten kahiji abdi TK ogé janten anu terakhir.

Kajadian, ti umur kuring opat taun, paman kuring bakal nyarios:
- Concettina, angkat ka Novara sareng kéngingkeun carmieri (penenang) pikeun nyeri sirah. Kuring lumpat sapanjang jalur bigal kawas ferret a, ngaliwatan distrik Greco, sakapeung dieureunkeun di cai mancur quench haus kuring, sarta anjog ka "du Surcittu" apoték. Anjeunna, tukang apoteker, reuwas sarta ngabejaan babaturanana yen dina waktu anu singget kuring balik ka Novara kawas kilat. Dina umur lima kuring dibawa ka Barcelona ku baraya jauh. Aya kuring nempo jeung listened kalawan reuwas hébat pikeun kahiji kalina ... radio! Urang ogé indit ka warung meuli sapotong lawon warna kacang polong. Asistén penjualan ngajukeun: - Oge mésér topi sareng sal bodas. Tungtungna aranjeunna yakin tur asisten warung masihan dua scraps bébas tina satin biru ngagurilap sarta lampu bulao. Isukna kami nyandak lawon ka indung kuring anu ngadamel baju dina sababaraha dinten. Dina Minggu kuring ngarasa kawas putri marquises na barons of Novara.

Dina usum tiis 1941, di satengahing perang, bapa kuring, sanggeus réngsé pakasaban na di Sardinia, mutuskeun jeung babaturanana pikeun neangan rejeki maranéhanana di kota kalér jeung hirup ku resuming pakasaban heubeul salaku cobbler a. Aya rasa di awang-awang yen indung kuring hayang miluan jeung bapa kuring kaganggu ku ieu, nepi ka hiji poe kuring ngarayap handapeun ranjang, nyabut baju jeung niténan dua séréal béas, nipples kahareup ku budug sabab bibi kuring. pernah ngumbah kuring. Aranjeunna telenges nyandak

aranjeunna jauh ti kuring. Abdi émut ningali getih kusabab kuring luka sorangan. Kuring nempatkeun deui kana kaos kanvas anu diperlukeun beurang jeung peuting, lajeng pakéan, sarta taya sahijieun noticed.

Saméméh indit, indungna nyoba ninggalkeun imah akina dina urutan, sabab lalaki goréng ditinggalkeun sorangan. Anjeunna panginten masang lampu listrik, waktos éta hak prerogatif ti para pangéran. Saméméhna, "u lurus" dipaké kalawan minyak. Paman Michele kaganggu ku ieu: sababaraha dinten saatos anjeunna nyauran tukang listrik sareng anjeunna ogé masang lampu di bumina, janten nalika kuring angkat ka kampung kuring ogé resep lampu sakedik dina tangga kai anu lungkawing. Nalika kuring kedah angkat ka WC (latrea), dasarna liang sederhana anu aya di lantai dasar tukangeun laboratoriumna, sok aya peti anu ditumpuk di gigireunana, anu didamel ku Mamang supados siap upami aya pamundut.

Isuk-isuk 1 Maret 1942, nganggo baju satin biru sareng leungeun baju biru muda, sareng paman sareng akina Tore, kuring ngiringan indung sareng adina ka kantor pos di Piazza di San Sebastiano, nyaéta, enya, kana beus, nu bakal mawa aranjeunna ka di stasiun karéta Vigliatore. Adina umur 4 taun Rosa henteu hoyong angkat sareng pamanna, pikeun ngayakinkeun anjeunna, nyarios ka anjeunna: - upami anjeun henteu naék anjeun bakal gering - (Kuring bakal kentut anjeun dua kali).

Abdi, anu cikal, dipangaruhan ku bibi, henteu angkat sareng tetep di Novara. Kuring teu bisa eureun ceurik. Kuring néangan kanyamanan dina leungeun akina. Anjeunna ogé ditinggalkeun nyalira sareng kanggo dinten éta kuring cicing sareng anjeunna pikeun ngajaga anjeunna. Sanggeus kira-kira dua puluh poé surat kahiji ti indung datang nyaritakeun kasuksésan perjalanan.

Bapa mendakan anjeunna apartemen anu nyaman sareng cai di bumi sareng kompor gas, hal anu énggal pikeun anjeunna. Nuluykeun carita, poé sanggeus anjog manehna nelepon hiji juru tata rambut ka imah pikeun masihan anjeunna cukuran fashionable. Di kampung ampir kabéh awéwé ngagem buukna panjang kalayan tupe a. Pondokna, indung kuring bagja jeung wareg pikeun kahiji kalina dina hirupna. Dina ahir carita anjeunna nyarankeun kuring ka bibi na. Anjeunna pasti henteu ngabayangkeun kasangsaraan kuring di Castrangia.

Poé sanggeus urang indit, Bibi Antonia ngajak kuring balik ka padesaan jeung nitah salakina meuli kuring buku kelas kahiji pikeun ngajarkeun kuring cara nulis ambéh kuring bisa hadir kelas kadua dina Oktober tinimbang kelas hiji. Abdi miskin: Abdi henteu tiasa maén deui, tapi kuring kedah nyéépkeun waktos nyerat lelang sareng nomer. Unggal ayeuna guru ngaliwatan Castrangia dina jalan balik ti San Basilio dimana manehna ngajar. Ngaran nya éta Maria, manéhna putri hiji kaptén nu bibi nya terang. Anjeunna nawiskeun anjeunna sagelas cai. Samentara éta kuring némbongkeun anjeunna notebook sarta anjeunna masihan kuring belaian a. Anjeunna nyandak pensil beureum tina kantongna sareng nyerat "sae pisan". Bagja naon, bagja ningali diri kuring dipuji, anu luar biasa pikeun kuring. Abdi janten langkung melankolis unggal dinten, kuring menta aranjeunna pikeun nyandak kuring ka paman sareng nini bapa kuring, tapi ceuk bibi kuring henteu kedah.

Anjeunna sieun kuring bisa ngabejaan aranjeunna kumaha kuring dirawat sarta fed. Kanyataanna, dahareun teu cukup pikeun gadis saeutik anu kudu tumuwuh sarta ngamekarkeun: isuk-isuk aranjeunna masihan kuring sapotong roti teuas kalayan kéju, di lohor salad tomat jeung dua zaitun. Atang, nalika salakina aya, Bibi Antonia masak sababaraha pasta kalawan saos

improvisasi dumasar kana bawang atah. Sareng upami kuring henteu ngadahar éta, kuring résiko meunang seueur ketukan. Pikeun rupa-rupa, sababaraha soré manéhna masak pasta jeung kacang atawa jenis lemes, polenta lemes. Ngan dina Natal, Taun Anyar, Karnaval sareng Paskah aranjeunna maéhan hayam atanapi kelenci. Dina Januari aranjeunna maéhan babi ti mana maranéhna nyieun salami lada jeung gajih babi, tapi maranéhna kudu dikonsumsi serelek demi tetes lamun teu cukup pikeun sataun. Saban poé Minggu Mamang kuring meuli babat kotor anu, sanajan ayeuna, ngan mikir ngeunaan eta disgusts kuring, atawa peujit digulung nepi dina dahan peterseli, nu scallops, nu lajeng goreng. Éta kabéh kadaharan mirah sabab, nurutkeun aranjeunna, urang teu kudu boros kawas nini urang jeung maranéhna ngulang ka kuring: - Anjeun tingali, aranjeunna salawasna boga panci pinuh ku sosis jeung stockfish, maranéhna dahar jeung nginum. Urang kedah ngajauhan jalma-jalma éta - saurna -. Mamang kuring sieun yén baraya séjén bakal ngayakinkeun kuring keukeuh gabung indung jeung bapa di buana. Aranjeunna usaha pisan sangkan kuring hate aranjeunna yen kadang, nalika kuring patepung aranjeunna, abdi nempatkeun leungeun kuring dina panon kuring ku kituna teu ningali aranjeunna.

Séptémber parantos sumping sareng kuring kedah nyandak ujian asup pikeun kelas dua. Mamang kuring ngajak kuring ka kampung, aranjeunna konsultasi ka tukang jaga pikeun ngawas kuring, guru kuring bakal di kelas dua sareng guru dewan ujian. Éta kabéh mawa endog salaku hadiah pikeun ngamankeun promosi kuring. Abdi henteu kantos ngahubungi jalma-jalma éta, ruang kelas ngagaduhan sababaraha méja kayu dua korsi kalayan inkwells. Sareng kuring aya budak awéwé sanés anu nuju ujian rémédial. Aranjeunna ngajantenkeun kuring

ngabéréskeun masalah tambahan sareng pangurangan dina papan tulis. Boh inkwells jeung papan tulis éta sagemblengna anyar pikeun kuring. Kuring oyag kawas daun sieun jeung isin, kuring teu nyaho kumaha carana ngajawab operasi, sabab Bibi Antonia ngan ngajarkeun kuring nulis angka ti hiji nepi ka sapuluh. Aranjeunna teras naroskeun kuring nyerat kalimat, sakedik pamikiran dina buku catetan, tapi kuring henteu terang dimana ngamimitian. Saparantosna karuwetan éta, tukang jaga ngantunkeun abdi ka bumi. Si bibi naroskeun ka anjeunna kumaha ujianna sareng tukang jaga ngawaler yén éta henteu saé pisan, tapi kaputusan ahirna terserah ka guru.

Ahéng, hasilna positif sarta kuring diasupkeun ka kelas kadua: Abdi siap indit ka sakola, tapi masalah apron timbul. Mamang Michele parantos angkat ka toko dinten sateuacana sareng mésér sésa lawon hideung. Bibi Antonia ngadamel seragam kuring pikeun kuring dina sadinten. Langkung seueur artos diperyogikeun kanggo ngagaleuh polder. Mamang kuring boga duit tapi maranéhna obsessed jeung nyimpen jadi anjeunna, kikir, ngalakukeun pangalusna sarta nyieun kuring folder triplek jeung klip jandela. Aranjeunna malah henteu ngagaleuh kuring pulpén. Mamang kuring ngawangun hiji ku sapotong kai ipis jeung nib napel tungtung. Aranjeunna henteu tiasa ngagentos dua buku catetan sareng pensil sareng kedah mésér. Dina tanggal 1 Oktober 1942 bibi abdi ngabaturan abdi ka sakola. Mimitina manéhna indit ka podestà pikeun ménta akte kalahiran anu diperlukeun sakola sabab kuring kaluar ti kelas. Guru éta pinuh ku kahadean sarta ngabagéakeun kuring warmly, tapi kuring sieun nya, meureun sabab tinimbang leungeun katuhu nya éta prosthesis karét alatan kacilakaan anu lumangsung salaku anak di pabrik pasta bapana. Kuring ditugaskeun korsi di baris hareup. Sahabat anyar kuring, anu teu acan ningali kuring taun

sateuacanna, katarik ku ayana kuring, muttered diantara sorangan: - Naha ieu ngabalukarkeun sicca-sicca? - (Saha gadis leutik ceking ieu?). Abdi ngaraos pisan sieun sareng isin, kuring henteu tiasa ngabuka sungut sareng kuring henteu ngawaler patarosan anu guru asih naroskeun ka kuring.

Abdi budak liar sareng kuring henteu gaduh kawani pikeun naroskeun ka luar, sareng sakali kuring nyiksa sorangan. Janten nalika kuring dugi ka bumi bibi kuring neunggeul kuring kusabab anjeunna kedah nyeuseuh pakéan kuring anu henteu garing dina waktosna kanggo énjing-énjing waé. Poé-poé kaliwat sarta hal anu sarua kajadian deui unggal waktu. Guru, anu manggihan ngeunaan eta di tengah poé, dikirim kuring ka jamban, tapi kadang manehna poho jeung kuring nyandak eta deui sorangan. Babaturan sakelas teu malire kuring jeung ngajauhan kuring saolah-olah kuring ditarajang ku bala jeung teu nyobaan nyieun babaturan.

Aranjeunna terang silih sabab patepung di kampung, bari kuring kudu leumpang ampir sajam pikeun meunangkeun ka imah di padesaan sahingga teu boga kasempetan pikeun jadi babaturan sareng maranehna. The uncles ngan datang ka kota on Sundays papanggih babaturan jeung méakkeun sababaraha jam senang jeung aranjeunna di hareup botol anggur. Tapi lolobana waktu bibi cicing di imah narima pesenan gawé pikeun salakina. Dina umur genep taun kuring leumpang sapanjang jalur mule uphill panjang. Satengahna kuring eureun nyokot kebat violets dikurilingan ku daun pikeun ditawarkeun ka guru.

Kuring anjog ka sakola capé. Sanggeus lohor kuring balik deui ka padesaan dipirig ku cicadas pireu jeung panonpoe scarring, tanpa pernah papanggih jiwa hirup.

Kuring ngonci sorangan dina hovel éta sarta tetep nyalira pikeun fantasize kalawan sorangan dina éta kirang ti atmosfir

tenang jeung bibi kuring jadi beuki ketat ka kuring. Si Mamang, saparantos réngsé damel, méh sok mampir ka warung teras balik ka bumi wengi-wengi, sok mabok. Kadang-kadang, langkung mabok ti biasana, anjeunna bakal leungit sareng henteu uih deui ka bumi. Bibina sareng sababaraha tatanggana milarian anjeunna dina tengah wengi sapanjang walungan kalayan cahaya lampion. Nalika aranjeunna mendakan anjeunna ambruk dina taneuh, aranjeunna ngayakinkeun anjeunna ka bumi.

Samentara éta, kuring teu bisa ngalakukeun nanaon alus di sakola. Dina ahir kuartal kahiji guru ngabagikeun kartu rapor, teras nganggo insignia pasis sareng hanjakalna sareng sadaya mata pelajaran anu henteu cekap: kartu rapor kuring mangrupikeun anu paling miskin di kelas. Pikeun nyorong bibi kuring, kuring nyarioskeun ka anjeunna yén kartu laporan sanés sapertos milik kuring ogé sareng bibi kuring ampir nyandak umpan. Janten dinten-dinten abdi nampi kawani nyalira sareng di kelas kuring nyobian babaturan sareng sababaraha babaturan sakelas. Abdi hoyong ngadeukeutan aranjeunna, tapi aranjeunna ngaluarkeun kuring tina obrolanana, sigana kusabab dina panonna kuring awéwé nagara miskin.

Bab tilu - Kaulinan dina pasir

Dina taun-taun nyorangan di Castrangia, waktos henteu kantos ngalangkungan sabab hiji-hijina hal anu anjeun tiasa laksanakeun nyaéta ngadangukeun kicauan manuk sadidinten sareng dina usum panas kicauan cicadas anu pireu, nalika sirocco nyusup ti laut. sapanjang jalur zigzag tina stream tur nyetel lebak on seuneu. Sato padesaan éta babaturan kuring. Ku kituna kuring méakkeun waktu kuring lamunan. Kuring ngawangun dunya kuring sorangan mimitian ti sosok-sosok anu nembongan ka kuring ngalawan latar langit atanapi diantara dahan-dahan tangkal: sato galak anu nyarios, ksatria anu kuring ngajajar di sisi Batu Headsaver teras sareng abdi. kakuatan gaib Kuring nyieun aranjeunna ragrag, Kuring diawaskeun aranjeunna ancur ku sieun. Saterusna kuring ngarobah éta Rock jadi naga nu ujug-ujug detached sorangan ti gunung jeung, ngalayang luhur, nyebarkeun teror sakuliah padesaan. Kuring ngarobih méga, anu janten parahu ngalayang sareng kuring ngumbara di langit mikiran badé ngalangkungan laut anu jauh, dimana indung sareng sadulur kuring ngantosan kuring. Keuyeup nu kaluar tina

cai walungan jeung ngabareuhan nepi ka robah jadi sato raksasa nu malah mencabut tutuwuhan nalika aranjeunna maju dina aliran.

Sakapeung kuring inget kana beungeut bibi Antonia anu teu pikaresepeun. Anjeunna henteu bogoh ka kuring, anjeunna henteu bogoh ka kuring sareng kuring benci anjeunna: indung kuring parantos dipercayakeun kuring ka adina tapi anjeunna ogé jangji yén hiji dinten anjeunna bakal sumping sareng nyandak kuring: ieu sababna kuring sering naék tangkal. nyeken cakrawala, hoping ningali manehna anjog dina tonggong kuda bodas jeung bapana. Di dusun caket dieu San Basilio na Vallancazza lalaki geus kabeh ditinggalkeun. Sadaya anu tetep aya awéwé, murangkalih sareng sababaraha sepuh. Éta désa jempé nu hirup bieu keuna. Waktos parantos lirén sareng jalma-jalma percaya yén sadayana bakal robih, yén dina hiji dinten, nalika perang réngsé, peradaban bakal ngajantenkeun asupna kana éta ngagimbung imah anu paburencay, paéh sareng goyah. Abdi hoyong gaduh réréncangan, terang yén kuring henteu nyalira sareng ditinggalkeun, tiasa ditangtayungan, terang yén kuring tiasa ngungsi di bumi jalma ieu atanapi éta. Kuring malah teu boga hak pikeun nyebutkeun yén kuring tanpa kulawarga, yén kolot mah jauh di basisir sabalikna ti laut, saluareun éta biru sajajalan, yén antara kuring jeung aranjeunna aya kawas gunung luhur tur teu bisa diliwatan. Gantina kuring kapaksa cicing jeung bibi kuring anu mistreated kuring. Nalika kuring mikir ngeunaan éta sareng ningali anjeunna muncul, anjeunna ngaganggu kuring kalayan sora anu nyaring sareng brutal. Hiji sora dijieun pikeun ngagorowok, ngagorowok, ngahina jeung nyiksa.

Malah sato sieun sorana. Ngan ku salakina anjeunna nurunkeun puncakna sareng volume sorana robih lengkep,

ngawujud janten domba domba. Bibi kuring ngira yén budak awéwé alit henteu tiasa ngartos naon anu lumangsung di sakurilingna. Henteu ngan ukur kuring ngartos sadayana, tapi, komo deui, kuring henteu cicingeun atanapi pasip. Ieu perang konstan. Perjuangan anu teu aya tungtungna sareng nyapekeun. Sakedapan kuring mikirkeun masa depan: anjeunna sepuh sareng teu berdaya, kuring ngora sareng kuat, tapi sanaos sadayana, kuring henteu bakal ngarawat anjeunna parah, éta sanés bagian tina sifat kuring.

Sakapeung kuring ngadeukeutan ka walungan tempat kuring manggihan jalma keur nyeuseuh baju, keur nyeuseuh, nyaeta, aranjeunna nyeuseuh sepré jeung simbut, mimiti soaking sagalana dina lebu. Atawa lamun, sanggeus periode nyukur, aranjeunna datang ka nyeuseuh bulu domba sarta garing di panonpoé pikeun whiten eta lajeng dipaké pikeun ngeusian kasur tina ranjang. Kuring indit pikeun ngumpulkeun flakes nu tetep antara batu di basisir jeung diasah boneka rag abdi sareng maranehna. Nalika kuring henteu terang naon anu kudu dilakukeun, kuring mimiti ngangkat batu-batu di sisi walungan pikeun milarian loyang, kuring sacara terampil ngaitkeun aranjeunna ku ramo di luhur sirah kuring, pikeun nyegah cakarna nyiwit ramo kuring. Kuring nyandak aranjeunna ka bumi sareng magrib nalika bibi kuring nyéépkeun seuneu, kuring manggang sareng tuang aranjeunna: pikeun kuring éta tuangeun khusus. Kalan-kalan gaganti keuyeup, pas batuna diangkat, bangkong-bangkong leutik sieuneun némbak ka luhur kalayan luncat nangtung, kuring luncat sieun. Teu sangka yén maranéhanana éta playmates kuring sarta kadangkala kuring malah regretted kudu indit, ninggalkeun aranjeunna nyalira dina poék sapeuting. Nalika kuring kudu balik ka imah magrib kuring nelepon kaluar pisan ka Paman Michele, ngamangpaatkeun

gema anu dijieun di lebak. Kadang-kadang dina usum panas lamun aya kulawarga Scardino residing dina imah salajengna up lebak, abdi bakal balik ka didatangan aranjeunna. Kuring ulin jeung Mimma nu bungsu ti sadulur.

Goofy dipaké pikeun ngawangun korsi jeung méja pikeun boneka. Kumaha nice éta méakkeun sababaraha jam di parusahaan. Isuk-isuk maranéhna nelepon kuring nalika maranéhna indit ka sisi séjén walungan pikeun meunangkeun susu. Aranjeunna gaduh ember pikeun ngeusian, "Concettina" puas ningali anjeunna susu. Nu boga sapi, Micca a Cappellea, karunya ka kuring sarta nawarkeun kuring satengah gelas. Di imah bibi urang urang nempo susu dua kali sataun: nalika manehna nyieun biskuit jeung di Easter nalika manehna disiapkeun doves jeung endog ring berwarna. Nalika susu ngagolak, kuring nyéépkeun unggal bit anu terakhir. Di kamar imah nagara aya ranjang paman, lamun bisa disebut ranjang, papan disimpen dina dua treles beusi jeung kasur jarami, sabab geus ditinggalkeun bulu kuda hiji di Novara. Kuring kungsi bobo dina kasur jarami jeung ngan hiji simbut militér heubeul di luhur, greasy na frayed. Kuring indit ka ranjang jeung kaos kanvas nu kuring ngagem sanajan beurang tanpa panties. Teu mungkin pikeun ngajelaskeun tiis kuring ngalaman unggal wengi. Nalika hujan, peti kedah disimpen pikeun ngumpulkeun cai anu nembus tina hateupna. Upami kuring kedah ngojay wengi, kuring kedah ngantunkeun bumi sareng ngalakukeunana caket léngkah. Mun kuring teu sadar, naha kuring ngimpi, sarta kuring ngalakukeun eta dina kasur jarami, isuk-isuk kuring ogé bakal loba neunggeul. Bibi Antonia ogé indit saré maké kaos sarua manehna dipake beurang, bari Paman Michele curled up kawas indungna geus dipigawé.

Upacara sare lumangsung nurutkeun ritual biasa: mimitina

kuring indit ka ranjang, lajeng giliran bibi, lajeng paman nyokot calana panjang kanvas belang jeung baju jero. Kalawan kaos rada longgar anjeunna ngagem beurang manéhna indit ka ranjang jeung mareuman lampu minyak disimpen dina meja na tembok. Kuring, anu nakal, pura-pura henteu ningali sareng ngintip waé: nalika anjeunna ngagulung pikeun mareuman seuneu, kuring ningali siluetna ditonjolkeun dina témbok, sapertos kalangkang Cina, sareng ding-don ngagantung. - Oh, kumaha nice éta! - cenah, sabab sagala anggur manéhna mabok dijieun manéhna jadi panas. Di gigireun ranjangna aya dua tutup, nya eta dua karanjang tiwu badag, tempat neundeun buah ara garing. Aranjeunna ditutupan ku rags kotor jeung greasy sarta dina dimungkinkeun aya baju jero beresih Mamang urang. Dina kotak caket ranjang kuring aranjeunna nyimpen roti sareng sal anu aranjeunna dibungkus dina sirah kuring nalika kuring angkat ka sakola dina usum tiis, baju jero kuring sareng bibi kuring. Kuring ngan ukur dianggo dina dinten Minggu nalika urang angkat ka misa di Novara. Paman-paman kuring nyarios yén urang henteu kedah ngagem éta di padésan sabab urang bakal ngagemkeun éta henteu aya gunana.

Dina Januari aranjeunna maéhan babi. Aranjeunna nyiapkeun sababaraha sosis jeung asin gajih babi. Suku pindang disimpen dina pot terracotta immersed dina gajih babi. Biasana didahar dina bulan Méi kalayan kacang lega seger sabab sacara tradisional henteu tiasa didahar sateuacanna. Sakali, éta April, kuring nanya ka bibi kuring ngeunaan eta sabab kuring lapar pisan jeung kuring teu nyaho naon dahar jeung roti. Bibi kuring mimiti ngajerit yén kuring gélo. Hiji poé basa kuring balik ti sakola, kuring papanggih Ofelia jeung adina nya sapanjang jalur bigal. Aranjeunna kaleungitan indungna sareng uih deui sareng ramana ti Perancis.

Aranjeunna langkung pucat tibatan kuring, kuring karunya sareng nyarios ka aranjeunna: sumping ka tempat kuring cicing, dina waktos ieu bibi kuring kaluar nyandak cai, dina oven aya panci sareng tuangeun, cokot, tuang nyalira tapi ulah ' t ngomong nanaon lajeng ka saha.- Aranjeunna thanked kuring jeung, disetir ku lapar, dituturkeun nasehat kuring tanpa ragu. Dina Méi, nalika paman geus asak kacang lega, maranéhna indit ka meunang suku babi urang jeung gantina ngan kapanggih pot jeung gaji babi: alami mikir yén éta téh kuring, salila sababaraha poé aranjeunna raged ngalawan kuring sangkan kuring mayar. Waktu éta kuring ngarasa reueus pisan sabab pikeun kahiji kalina kuring gaduh sensasi anu pikaresepeun pikeun meunang perang hébat ngalawan karanjingan maranéhanana. Kusabab kurangna kabersihan, kutu ngarajaan teu kaganggu di sakumna bumi. Aranjeunna nyeureud beuheung kuring peuting jeung bibi kuring greased kuring ku minyak zaitun unggal sore pikeun nyegah kutu tina nyedot getih abdi. Isuk-isuk beuheung kuring siga anu dicét. Sapertos bibi kuring, kuring ogé ngagaduhan kutu, henteu biasa ngumbah sirah. Sabalikna, bibi kuring biasa ngagulung rambut kuring sareng ngolesan ku cai sareng gula supados tetep gaya.

Babaturan sakelas mah sok beresih. Malah anu pangmiskinna di antarana henteu kotor sapertos kuring. Guru ogé nyumbang kana karya marginalization ku ngadorong kuring jauh ti dulur ka meja panungtungan. Awak kuring teu kagambar kotor. Aranjeunna ngumbah kuring di walungan sataun sakali, dina kasempetan tina festival Ferragosto, pangpentingna di kota. Hiji mangsa kuring keur mikiran indung kuring, umur kuring kira-kira tujuh taun, kuring murag kana lebu ngagolak tina brazier. Kuring ngaduruk leungeun katuhu kuring jeung bibi kuring teu mawa kuring ka dokter, tapi ngubaran kuring jeung jamu unggal poe. Kuring kungsi dua gelembung sarupa dua endog japati, kuring

screamed nyeri tapi manehna pernah dipindahkeun. Sigana mah kuring keur gnawed ku beurit.

Kuring sacara ajaib pulih saatos sababaraha bulan sareng kuring masih gaduh tanda-tanda éta. Dina mangsa sakola, nalika kuring di balkon dina hiji Minggu, budak awéwé leutik anu turun naroskeun ka kuring upami kuring badé angkat sareng anjeunna kana pelajaran katésis Miss Vincenzina. Kuring henteu terang naon éta sabab bibi kuring ngan ukur nyandak kuring pikeun misa dina liburan anu paling penting, kuring henteu ngartos naon hartosna angkat ka garéja. Saurang imam, Bapa Buemi, cicing di seberang bumi, tapi kuring pendak sareng anjeunna sababaraha kali sareng ningali anjeunna horéam. Bibi kuring ngulang deui ka kuring ad nauseam: "Upami anjeun nyarios sareng anjeunna, imam éta bakal motong létah anjeun." Nanging, kuring naros sareng teu disangka-sangka nampi idin pikeun nyandak pelajaran katekismus. Kuring langsung ngarasa betah di lingkungan éta. Awéwé ngora masihan kuring buku leutik sareng koran. Abdi bagja pisan ngadangu perkawis Yesus, hiji dinten anjeunna nyarioskeun ka abdi yén anjeunna bakal nyiapkeun abdi pikeun Perjamuan Pertama. Kuring ngobrol ngeunaan éta di bumi sareng aranjeunna nyarios yén kuring masih ngora teuing. Kuring ngawaler, bohong, yén sakabéh katresna dina grup bakal geus ngalakukeun eta. Kanyataanana aranjeunna parantos dikonfirmasi, tapi kuring sareng awéwé ngora tetep satuju sareng nyetél tanggal sareng imam San Nicola: dinten Corpus Domini.

Masalah baju bodas timbul, tapi aya anu ngabéjaan ka bibi yén biarawati anu nyéwa. Poé anu ditunggu-tunggu datang: isuk-isuk anjeunna marengan kuring ka garéja puasa. Manehna ngira yén katresna séjén éta aya sabab manehna geus pernah nyandak inisiatif pikeun ngahubungan nona catechism. Sadar yén kuring sorangan, manéhna ngahina kuring: "Bohong, kurang ajar."

Isuk-isuk guru kuring oge keur misa jeung batur. Sababaraha awéwé hadir calmed dirina. Imam anjog sarta nyandak kuring ku leungeun jeung mawa kuring ka sacristy pikeun syahadat. Anjeunna nyarioskeun ka kuring kecap-kecap anu saé anu kuring henteu kantos nguping sateuacanna. Kuring ngarasa kawas kuring ngalayang ka Surga jeung ceuk kuring sorangan: "Henteu leres yen imam motong kaluar létah, sabalikna maranéhna terang kumaha carana ngartos sangsara gadis saeutik." Mun bisa kuring bakal nangkeup jeung dicium anjeunna kalawan kabagjaan.

Anjeunna ngajantenkeun kuring nyarios lima Salam Marys salaku penance sareng kuring uih deui ka korsi kuring. Bibi langsung naros ka kuring naon anu kuring bébéja ka imam pikeun tetep aya di dinya salami lami, sareng kuring nyarios: - Nona ngora ngajarkeun kuring yén pangakuan rahasia -. - Sumuhun, tapi anjeun kudu ngabejaan kuring kahiji waktos - keukeuh harpy. Ah maenya. Aya massa, Komuni jeung dina jalan kaluar aranjeunna kapaksa kuring nyium leungeun paman kuring sarta ngomong: "Mangga ngaberkahan kuring." Kuring dimimitian ku akina, salawasna frase sarua, lajeng kuring indit sabudeureun sakabeh baraya. Bibi Gaetana masihan kuring buku leutik. Abdi lapar, tapi teu aya anu nawiskeun tuangeun. Biasana, nalika upacara parantos réngsé, éta biasa angkat ka bar kanggo nyandak granita sareng biskuit, tapi aranjeunna diatasi ku mania pikeun nyimpen: lohor kami tuang piring pasta sareng soré kami angkat ka fotografer sabab. baraya ngasongkeun poto ema.

Kuring geus rengse kelas kadua jeung lulus kalawan nilai pisan low. Taun éta urang kedah cicing di padésan sapanjang usum panas. Kuring ngabantah: "Sahenteuna dina dinten Minggu kuring kedah angkat misa sareng nganjang ka akina anu nyalira." Anjeunna mangrupikeun lalaki anu saé pisan, kaserang asma. Putri ngalalaworakeunana, sawareh lantaran lalawora, sawareh deuih dikondisikeun ku salakina, nu sok ngambek ka tatangga, baraya jeung mertua.

Kuring nyokot laundry keur nyeuseuh jeung mawa ka bibi kuring cicingeun ti Michelillo disebutkeun bakal aya kasulitan. Anjeunna malah teu ngarasa cinta ka bapana: hiji poé salah sahiji satengah sadulur na sumping ka Castrangia pikeun ngabejaan aranjeunna yen anjeunna geus maot. "Lamun anjeun teu ninggalkeun, abdi bakal najong anjeun dina burit," ceuk manehna.

Nalika aya pésta di désa, anggota band musik ditawarkan "pezzo duro", és krim anu disebut kusabab konsistensi khususna. Paman Michele, éta henteu acan jelas naha kusabab anjeunna henteu resep atanapi kusabab anjeunna disetir kana sikep anu

teu biasa tina generosity, ningali kuring ngaliwat nyauran kuring: "Concettina, sumping sareng kéngingkeun és krim". Janten kuring nyandak kasempetan pikeun ngaraosan, dina waktos anu jarang, hal anu saé.

Sababaraha waktu ka tukang Dr Cosentino ti Baceno ngingetkeun kuring ngeunaan hiji jéntré anu geus leungit dina ingetan kuring. Nalika band maén di jalan-jalan kota, murangkalih nyobian ngiringan parade. Tapi dina raraga menerkeun ayana maranéhanana éta perlu "nyaho" anggota. Pikeun ngabuktoskeun éta, anjeunna nyorong saku jaketna. Ku cara kieu, kuring nuturkeun paman Michele, sedengkeun Gianni Cosentino, putra guru SD sareng yatim, tetep leungeunna dina saku pamimpin geng.

Di satengahing perang, sababaraha bom mimiti ragrag di Novara. Sarerea kabur sareng sababaraha kenalan ngungsi di Castrangia sareng kami. Pikeun kuring éta pésta sabab kuring tiasa di perusahaan. Sakedapan kadéngé suling bedil. Béja tragis ogé sumping yén putra juragan toko kue Orlando dirobek ku bom. Indung di Domodossola, hamil kaopat kalina, ditinggalkeun nyalira kalayan Rosa sareng Antonietta. Bapa kuring ditelepon deui ka Sisilia pikeun janten Bersagliere. Sababaraha bulan saatos angkat anjeunna diajar yén indungna parantos ngalahirkeun budak awéwé anu namina Emma sareng anjeunna ngagaduhan kamungkinan uih deui ka bumi sabab anjeunna diperkirakeun dibebaskeun sareng opat murangkalih.

Hanjakal, nalika anjeunna anjog di Domodossola anjeunna kapanggih kejutan pait: Emma geus ceased hirup sanggeus 12 poé. Dua poé sanggeusna manéhna kudu balik ka hareup. Sababaraha bulan ka hareup - éta periode kateupastian jeung instability handap 8 Séptémber - anjeunna junun kabur jasa

militér sarta balik deui ka Novara ngadagoan perang pikeun mungkas indungna. Anjeunna muka toko sapatu leutik. Unggal poé kuring indit ka manéhna. Isin tapi shrewd pikeun umur kuring, kuring boga intuisi nu dad bade bobo jeung awewe nikah tapi jeung salaki militer. Hiji poé kuring asup ka box office di jalan uphill di Piazza Bertolami. Jalma ti warung hareup ngobrol jeung bapa. Kuring pounced ku indéks jeung ramo tengah nunjuk kaluar panon bapa kuring anu curang ka indung kuring. Tatangga junun nahan kuring balik, bari dad kuring bari seuri "Pikiran urusan sorangan". Dina '44 lahir budak lalaki rambut poék, rambut keriting sapertos anjeunna ...

Di Badiavecchia, akina ti pihak bapa gering kanker lambung. Kuring meunang idin ti bibi kuring pikeun balik sarta ningali manehna. Kuring sering turun ti Castrangia sareng leumpang sapanjang walungan. Abdi émut anjeunna dina ranjang, damai. Nini masih sibuk sareng toko sareng tiasa nyéépkeun waktos sakedik. Anjeunna nempatkeun dahan zaitun dina pananganna pikeun ngusir laleur, tapi anjeunna parah sareng teu aya deui kakuatan sareng kuring diusir ti anjeunna. Tanggal 2 Nopémber 1944 dina yuswa 66 taun anjeunna hiber ka Surga. Bapa masih di Sisilia. Pamanna ogé ngahadiran pamakaman.

Sakapeung kuring narima sababaraha surat ti indung kuring. Dina '45 dad balik ka Domodossola sarta dina '46 adi kuring Giuseppe lahir.

Bab opat - Minyak, cobwebs jeung panon jahat

Perang ngamuk di sakuliah dunya, komunikasi sesah, sareng urang henteu deui nguping ti Ibu. Kabeneran, bapa kuring parantos diingetkeun ka Sisilia di Korps Bersaglieri sareng nalika anjeunna ngagaduhan sababaraha dinten kabébasan anjeunna sumping ka kuring. Kusabab perang aya loba jalma di padesaan. Jalma-jalma anu lunta biasana cicing salami lima belas dinten, tapi teras kota éta dina bahaya bom sareng aranjeunna langkung milih cicing di padésan sapanjang taun.

Sakali-kali kuring ngungsi ka eta jalma. Aya hiji kulawarga anu boga budak opat anu salawasna bageur najan kakurangan dahareun. Kuring ningali karanjangan paman kuring anu seueur buah ara garing sareng henteu masihan ka saha waé: Kuring nyandak sakeupeul anu saé sareng cicingeun dibawa ka aranjeunna. Kuring disimpen sababaraha kacang aranjeunna masihan kuring keur sarapan keur aranjeunna. Malah roti teuas: nyiksikan nu bibi kuring nempatkeun dina saku kuring saméméh indit ka sakola kuring dibagikeun kalawan eta barudak jeung di tukeran aranjeunna masihan kuring sababaraha kertas nulis dina, aranjeunna dijieun kuring maén dina ayun jeung salah sahijina

diwangun Toys, korsi jeung ranjang pikeun boneka anu anjeunna masihan ka kuring sareng adina, sedengkeun lanceukna ngadamel boneka rag pikeun urang.

Kadang-kadang kajantenan kuring turun ka walungan, dimana awéwé-awéwé ti daérah sakurilingna angkat nyeuseuh pakean ku lebu, sareng kuring nangtung di dinya ningali heran kana seuneu hurung pikeun panas cai dina wadah anu dicekel ku dua batu ageung.. Kuring henteu pernah ningali bibi kuring ngalakukeun operasi ieu. Anjeunna ampir henteu kantos nyeuseuh atanapi anjeunna angkat ka walungan nalika teu aya jalma di dinya supados henteu ngalaan bajuna anu berminyak sareng kotor pisan.

Kadang-kadang kuring ningali awéwé anu nyebarkeun linen anyaman di bumi dina batu salami dua atanapi tilu dinten. Maranéhna ngabaseuhan jeung digaringkeun di handapeun panonpoe scorching nepi ka bodas. Bibi mah sok nelepon ka imah tapi kuring pura-pura teu ngadéngé. Salila perang, minantu awéwé ogé balik ti Turin sareng budak awéwé. Kusabab hormat ka Salvatore, anak tirina, anjeunna diperlakukeun sapertos ratu. Dina mangsa éta maranéhna tetep di désa sarta pikeun kasempetan bibi nyandak kaluar sabun Scented, towels linen, dryer piring, taplak meja jeung napkins pikeun nyieun gambaran alus. Sabalikna kuring diperlakukeun salaku palayan, dikirim pikeun ngajalankeun tugas sareng nyandak cai tina cai mancur, sabab ngirim tamu mangrupikeun aib.

Natal sumping na, nurutkeun adat kalér, isuk-isuk panganten awewe dibere kado geulis ti Baby Yesus ka putri nya: a set geulis pot na saucers pikeun boneka. Abdi bagja pikeun anjeunna, tapi dina waktos anu sami kuring pinuh amarah sabab hal-hal éta henteu kantos kajantenan ka kuring. Kuring beuki lemah. Aya anggur tapi woe dahar eta: maranéhanana kudu dipencet pikeun

anggur. Anjeun ngan ukur tiasa tuang anu dipaling ti tatangga. Hazelnuts dikumpulkeun tapi pikeun dijual. Kuring dahar sababaraha rusiah kawas bajing di leuweung. Mamang kuring ngan ukur mésér susu nalika Natal sareng Paskah pikeun ngadamel biskuit sareng kuring nyéépkeun ku séndok téh bari kulub. Bibi mah jarang nyiapkeun endog goreng kanggo abdi. Kuring sering ngaharepkeun yén anjeunna bakal ngagoreng pikeun kuring: - Hayu urang nempatkeun éta nalika urang gaduh sababaraha sareng endogna ngaliwat (anjeunna saurang nonoman ti Messina anu ngurilingan padesaan pikeun ngumpulkeun endog sareng ngantunkeunana salaku seger) kami. bisa ngajual aranjeunna sarta meunang duit -. Manéhna ngumpulkeun endog salila dua bulan, tuluy dijual.

Jalma-jalma Messina anu ngagaleuh endog sigana ngagaduhan hayam dina pananganana. Buah anjir kedah diseuseup, ngan sakedik anu tiasa didahar, anu sanésna diantep ku panonpoé kanggo dijual atanapi diawetkeun pikeun usum tiis. Dina bulan Oktober, chestnuts geulis dijieun magrib. Upami aya anu nyésakeun anu dikupas, paman kuring bakal ngantepkeunana dina méja di kamar alit (sanés dina piring tapi dina tikar anu dilemesan ku minyak anu ngeclak tina lampu) sareng isuk-isuk, nalika anjeunna gugah dina jam. opat mun balik gawe, anjeunna bakal hudang kuring nepi na leungeun kuring chestnuts sarta ngomong ka kuring: "Anjeun geus sarapan". Kuring nurut jeung dahar aranjeunna kaluar tina lapar, tapi maranéhna sakecap kawas minyak sarta inevitably masihan kuring nyeri beuteung. Mamang teh bragged sabudeureun: - Abdi bogoh kaponakan aweue kuring, Kuring malah Nyiapkeun chestnuts keur dirina nalika masih telat peuting -. Kanyataanana paman kuring ngagaduhan hate dina panonna. Kadang-kadang maranehna jadi konéng, beureum seuneu nalika anjeunna ambek: sanajan

aranjeunna leutik, eta panon narajang beungeutna. Aranjeunna leutik tur jero kawas liang sempit jeung hate tuang kaluar tina aranjeunna. Samentara éta, disentri jeung cacing triumphed. Sakali-kali bibi masihan kuring sasendok minyak. Ieu ngajaga cacing jauh, manéhna muttered ngayakinkeun dirina... tuluy manéhna mimitian ku "prichentu": - Mazzai un vermu gruossu quennu àa pagana, àa u mazzu chi sugnu sadayana Kristen. Atanapi dina Senén anjeun ngadangu, atanapi dinten Salasa anjeun ngadangu, atanapi dinten Rebo anjeun ngadangu, atanapi dinten Kemis anjeun ngadangu, atanapi dina Vinardi anjeun ngadangu, atanapi dina Sabutu anjeun ngadangu, matteia du jurnu of Easter u viermu sturdudu a tierra casca.-

(Kuring maéhan cacing gajih nalika kuring pagan sareng ayeuna kuring maéhan anjeunna salaku urang Kristen. Dina Senén Suci, Salasa Suci, Rebo Suci, Kemis Suci, Jumaah Agung, Saptu Suci, isuk-isuk dinten Paskah. cacing ngajeblog ragrag kana taneuh).
Kuring henteu terang kumaha kuring salamet.

Di dieu urang muka kurung.

Mangtaun-taun kapungkur sareng kuring nyeri beuteung. Kuring indit ka ngalakukeun x-ray kalawan mesin ukuran hiji kamar. Aranjeunna masihan kuring sababaraha pap bodas ningali upami aya borok. Hanjakal, euweuh bisa ditempo. Ahli radiologi nyarios yén éta gastritis sareng masihan kuring sababaraha palliatives pikeun ngagentos nyeri. Kuring nepi ka titik dimana kuring teu bisa beuteung hiji spoonful cai. Abdi yuswa kirang langkung lima puluh taun. Paolo, babaturan Armando ti Piacenza, ngajukeun kuring ka spesialis. Anjeunna oge sumping ka Dr Mazzeo. Alat gastroscopy henteu tiasa lebet ngalangkungan tikoro. "Kuring henteu terang kumaha cara nyalametkeun awéwé ieu," saur

dokter, "pilorus ditutup." Sadayana jalma anu ngagaduhan gastroskopi ninggalkeun kamar ku suku sorangan. Kuring dina tandu kalawan IV. Dokter resep kuring ubar anu kuat salami dua bulan. Nalika kuring balik instrumen masih teu lulus. Ubar séjén anu langkung kuat salami tilu bulan.

Lima bulan sanggeus nganjang kahiji instrumen mimiti megatkeun ngaliwatan pylorus nu. "Kaajaiban!" ceuk Dr Mazzeo. Sakali tabung dipiceun anjeunna naroskeun ka kuring seueur patarosan pikeun ngartos naha éta bawaan atanapi disababkeun. Kuring mimiti ceurik: "Meureun éta minyak anu Zizi masihan kuring unggal ayeuna lajeng pikeun cacing." Dokter nempatkeun leungeun-Na dina bulu na: "Minyak? Jeung anjeun masih hirup!". Nuluykeun perlakuan, abdi aya kalana ngulang gastroscopy.

Hatur nuhun ka Dokter Mazzeo anu nyalametkeun kahirupan kuring, ayeuna sababaraha taun ka pengker kuring tiasa ngaraosan tuangeun kalayan ngan ukur sababaraha ubar.

Nalika aya anu nyauran anjeunna ti balkon, bibi na tetep sirahna ngagulung. Aranjeunna teras nyarankeun anjeunna nyandak sagelas leutik ferroquine dina burih kosong. Manehna ngayakinkeun salakina meuli eta jeung isuk-isuk manehna masihan kuring sagelas teuing.

Saterusna, tahayul ogé maréntah di éta imah. Mamangna sok nyeri sirah tina anggur anu diinum, tapi numutkeun anjeunna panyababna nyaéta panon jahat batur. Pamajikan kedah ngahindarkeun anjeunna: anjeunna nyandak piring kalayan cai, tuang uyah sareng serelek minyak teras mimitian ku prichentu pikeun nyeri sirah: - Oglu biridittu, oglu santissimu, sumping ka bumi ieu sareng ngudag ieu. morocchiu, oglu biriditto, kaluar jeung ngudag jauh mammucca ieu... (Minyak rahayu, minyak paling suci, asupkeun imah ieu jeung ngudag jauh ieu panon

jahat, minyak rahayu, meunang kuat jeung ngudag jauh Iblis ieu...).

Ieu slick minyak rahayu dimekarkeun, nurutkeun kapercayaan maranéhanana, panon jahat. Teu lila sanggeus éta cai ngeclak di opat juru kamar sarta sirah na leungit.

Pikeun nyageurkeun tatu, jaring lancah digabungkeun jeung minyak, sarta sapotong leutik daging pikeun nyieun kaldu. Éta campuran pikasieuneun éta, saur aranjeunna, teu salah! Isuk-isuk aranjeunna masihan kuring sagelas cai kalayan magnesia. Saatos sababaraha waktos, sadayana ngagigil, kuring kedah kaluar tina tiis pikeun ngabebaskeun diri. Nalika kuring pulih aranjeunna ngirim kuring ka awéwé anu ngalakukeun trik sulap: anjeunna ngukur kuring tina sirah dugi ka toe nganggo senar sareng panangan horizontal kuring sami. Lamun sapotong ieu leungit eta nyegah maot pikeun taun éta.

Sanaos ku cara sorangan paman gaduh iman ka Allah, ka para wali, ka Madonna. Unggal taun dina 8 Séptémber aranjeunna leumpang ka Tindari, ka sanctuary dedicated ka Madonna Hideung ngeunaan opat puluh kilométer jauh ti kota. Geus ti umur lima taun kuring kungsi ngalakukeun penance éta.

Dina kasempetan ziarah ka Tempat Suci Tindari, poé saméméh bibi nyieun cappini (selop) tina rags. Mamang punctually indit moro jeung mawa imah hiji atawa dua kelenci liar pikeun masak. Pikeun nyieun kesan alus, bibi ogé nyiapkeun boneka aubergines. Anjeunna neutep dina eunteung jeung cleaned beungeutna jeung lawon. Dina waktos éta lagu "Dimana zazà, kageulisan abdi" éta dina vogue sarta kuring meunang kana kabiasaan nelepon eta "zizi".

Kami angkat ka Tindari sakitar sabelas wengi dugi ka subuh. Capé jeung capé alatan répéh kuring, kuring ménta sababaraha kali cai tawar, tapi maranéhna teu dibeuli ti warung kawas

sakabeh jalma capé lianna: aranjeunna antrian di hiji-hijina cai mancur lokasina deukeut gereja ti mana cai panas ngalir. éta teu mantuan pikeun niiskeun panas. Numutkeun tradisi, maranéhanana meuli chickpeas, kacang lega jeung kacang cannellini, tuluy maranehna indit ka massa, ngado'a ka Madinuzza jeung di jalan kaluar maranéhanana papanggih sasama warga desa maranéhanana jeung baraya bapana mah. Dina lohor kami indit ka dahar handapeun tangkal zaitun sabudeureun. Karunya pisan, ari harita mah sok aya dahareun nu napsu sangkan kesan alus di hareupeun babaturan. Dahar beurang kaasup kelenci liar asak dina oven, nu Mamang invariably indit ka moro sababaraha soré saméméh, boneka aubergines jeung peppers, anggur jeung biskuit homemade. Balik ka imah babaturan nyandak alat angkutan: mobil atawa gerbong kuda. Kuring lalajo, geus pasrah balik leumpang. Ngan mun aya paman mah bisa naek kuda, lain nyeri.

Bab lima - The owls

Masih dina subyek agama, saprak paman kuring éta anggota babarayaan, maranéhna miboga kawajiban pikeun ngaku jeung komunikasi dina Minggu Palem di garéja San Giorgio. Upacara lumangsung jam lima isuk-isuk, imam mimiti confessed sakabeh lalaki di chapel, lajeng indit ka confessional pikeun awéwé.

Nalika giliran bibina, anu nganggo syal hideung ageung, anjeunna ngadeukeutkeun pakean kana ngilu pikeun nutupan dirina sabisa-bisa: sigana kedah nyandak inhalation chamomile. Anjeunna confessed lajeng: - Ayeuna giliran anjeun - anjeunna ngawartoskeun kuring. Sanajan kuring hayang nyieun syahadat salila sataun kuring teu bisa. Bibi kuring scolded kuring: "Anjeun teu kudu nganyenyerikeun hate Gusti, sataun sakali cukup, disebutkeun anjeun teu pantès nyokot host sabab bisa dosa sanajan kalawan panon anjeun."

Kira-kira jam salapan Misa Suci, komuni jeung langsung ka imah. Sakumaha biasa, kusabab alesan anu teu pati penting, pamanna mimiti sumpah sareng anjeunna batuk saraf. Adegan anu teu tiasa dijelaskeun kajantenan: upami dinten éta kusabab alesan naon waé anu peryogi, aranjeunna henteu tiasa nyiduh, upami henteu aranjeunna bakal ngalungkeun Gusti tina sungutna. Lamun ku musibah eta kajadian, manéhna nyokot

tutup tina kendi, nyiduh ka dinya jeung nginum deui cair jeung cai jeung gula. Salila Minggu Suci, jalma cicing di kampung sanajan peuting pikeun ngadatangan khutbah malem nu diayakeun ku biarawan. Dinten Kemis colombe disiapkeun, adonan biskuit dina sagala rupa wangun jeung endog pindang pindang ku cai jeung anella, bahan pewarna toksik. Dina Jumaah Good isuk-isuk puasa urang dilongok sakabéh gereja adorned kalawan sprouts gandum, lajeng urang swallowed tilu daun incu awewe (ramuan ubar kalawan aroma sengit) nu dijamin well-mahluk pikeun sakabéh sataun.

Anjeun teu kudu digawé beurang pikeun nyingkahan menyakiti Yesus disalib, lamun ngaput jarum bakal nyeureud, lamun nempo aya resiko menyakiti awak, jeung saterusna. Pikeun poé éta, naon atuh naon, abdi malah teu meunang pencét, disebutkeun Yesus bakal ceurik. Jam sabelas dinten Saptu aya Misa Damai sareng Kiamat. Kabéh barudak mawa japati pikeun nampa berkah imam sarta tuluy didahar. Kuring geus pernah geus bisa nyokot jauh kapuasan éta sabab kuring kungsi ngahemat japati abdi dua endog pikeun lalampahan sakola anu diayakeun dina Salasa sanggeus Easter. Kuring kungsi nawarkeun endog ka guru. Dina poé Paskah maranéhna meuli domba saeutik dijieun tina pasta karajaan, nu pangleutikna sangkan teu méakkeun teuing. Mamangna kacida pelitna nepi ka nyisir sapatuna ku jelaga tina panci anu ngawujud dina seuneu. Upami bibi kuring terang yén padamelan parantos réngsé sareng aranjeunna mayarna, anjeunna mamatahan kuring: "Taroskeun ka paman anjeun upami anjeunna nyandak artos."

Manehna jeung kuring ampir kapaksa adore anjeunna kawas dua budak leutik dugi anjeunna dipindahkeun sarta masihan sapuluh lire ka dirina jeung lima keur kuring. Kuring teu bisa méakkeun duit kuring sabab ditakdirkeun pikeun celengan. Sakali

kuring bébéja bibi kuring yén kuring hoyong maén lotre. Manehna satuju sabab miharep meunang. Tambang éta bohong. Kanyataanana kuring ogé ngarasa cacad dina pakéan dibandingkeun sareng babaturan sakelas kuring: aranjeunna gaduh rok, tapi bibi kuring henteu resep sareng kuring kapaksa nganggo pakéan anu lengkep. Aranjeunna sadayana ngagem kaos kaki dengkul katun bodas, coklat atanapi biru, kuring kedah ngalakukeun kaos kaki anu dilakukeun ku anjeunna dina jeruk, warna anu hargana langkung murah tibatan anu sanés. Kuring ngagem aranjeunna luhureun dengkul dirojong ku pita elastis, tapi masalah pangbadagna éta, tanpa suku, aranjeunna ngahontal nepi ka ankle nu. Leuwih eta kuring ngagem sapasang kaos kaki pondok kalawan cuffs. Kuring geus cukup marginalized sarta kuring ogé kudu nangtung kaluar pikeun baju kuring. Ku lima lir kuring geus ngarencanakeun meuli kaos kaki sapasang anu leuwih menak anu bakal dipaké isuk-isuk saméméh asup ka kelas. Warung tutup poé éta. Kuring teu bisa balik mawa duit sabab bibi kuring bakal manggihan eta. Kuring panginten nyumput aranjeunna handapeun batu sapanjang jalur bigal. Hujan peuting jeung, keur dijieunna tina kertas, aranjeunna sagemblengna disintegrated, sakumaha kuring sadar isuk-isuk nalika kuring indit ka nimba aranjeunna.

Lima belas poé kaliwat sarta bibi nanya kuring lamun kuring geus meunang lotre. Malah harita kuring teu jujur jeung ngomong enya. Éta artos henteu kantos sumping. Dina Jumaah Good, salila prosesi keur ngahargaan ka Our Lady of Sorrows, papanggih guru anjeunna nanya ka dirina pikeun katerangan. Kuring ieu dying éra. Alami manéhna unaware of sagalana, jadi kuring narima dua slaps ti bibi kuring handapeun gaze parna nya. Kuring sok indit ka sakola rela, tapi hasilna goréng. Teu aya anu ngartos kuring sareng kuring sok naék pangkat berkat

rekomendasi, janten indung kuring tenang yén aranjeunna sok ngajantenkeun kuring diajar. Abdi henteu kunanaon ngan ukur ucing, dugi ka hiji dinten paman anu mabok balik ti kota kalayan babat sareng sato nyandak sapotong kanggo tuang nyalira. Nyokot musket ditinggalkeun ku prajurit, anjeunna ditelasan anjeunna di padesaan muka. Ieu disappointment badag pikeun kuring.

Wanci ngirik, kuring indit metik gandum jeung sa'ir anu tinggaleun di kebon tatangga, diasupkeun kana kantong jeung dibawa ka pabrik Bu Tindara di walungan. Kuring teras nyandak tipung ka Novara ka misan indung kuring anu, janten randa sareng dua murangkalih, angkat pikeun ngumpulkeun kai di leuweung isuk-isuk sareng hurungkeun oven pikeun nyiapkeun roti pikeun anu mawa tepung ka anjeunna, kéngingkeun artos sareng saeutik roti pikeun barudak.

Dina bulan Séptémber, nalika buah ara asak, kuring naék pepelakan sareng ngajemput buah anu ngeunah, nempatkeun kana karanjang tiwu anu digantung ku pancing tina dahan. Buah ara dipotong sareng diantepkeun ku panonpoé dina kanopi. Saatos sababaraha dinten aranjeunna janten garing. Dipelakan dina karanjang ageung aranjeunna didahar dina usum tiis. Dina mangsa-mangsa nu éndah, Bu Maria, tatangga ti padésan, datang rék nyiapkeun buah ara garing. Kuring sering nganjang ka anjeunna. Manéhna indung loba barudak. Salah sahijina, Carmelo, epilepsi. Sakedap deui anjeunna teu kapendak deui. Indung nu hariwang indit néangan manéhna sarta kuring marengan manéhna ampir senang.

Nalika kuring kelas lima, guru naroskeun kami pikeun nginpokeun ka kolot urang yén anjeunna bakal nyandak urang ka bioskop pikeun ningali pilem "The Little Alpine". Paman-paman: "Maneh ulah nempo runtah." Keponakan ti imam sabalikna geus

uninga: "Anjeun kudu ngirim nya, abdi teu ningali manehna oge." Lajeng aranjeunna dipindahkeun sarta kuring bisa balik.

Bungkusan parantos sumping ti indung kalayan manisan. Kuring kungsi dibawa ka sakola. Ieu waktos kalaparan komo manisan éta dina suplai pondok. Adina guru kuring ngajar kelas opat nalika kuring kelas lima. Manéhna ménta permen pikeun budak awéwé saeutik leuwih miskin ti kuring anu gering jeung kuring ninggalkeun eta kabéh keur dirina.

Dina 1945 bapa kuring balik ka Domodossola. Kuring ningali deui anjeunna dina April 1946 sareng sareng anjeunna indung kuring anu ngarepkeun orok.

Kuring spent ngeunaan sapuluh poé senang jeung kolot mah. Kuring sering nganjang ka nini-nini sareng paman-paman kuring, janten kuring tuang saloba anu dipikahoyong sareng nginum seueur soda ti nini anu ngajualana. Tungtungna indung kuring hoyong nyandak kuring sareng anjeunna ka Itali kalér, tapi bibi kuring, sok palsu sareng egois, ngayakinkeun anjeunna ninggalkeun kuring sareng anjeunna. Abdi kelas lima, sok bajoang dipasihan ripuh. Dina mangsa ujian aya beja lahirna lanceukna. Sagemblengna bagja, tapi sedih dina waktos anu sareng, kuring ceurik bungah jeung nyeri. Meureun ku sabab kitu guru naék pangkat kuring sanajan kuring can muka sungut salila ujian. Taun éta maranéhna ngadegkeun bagian SMA di kampung jeung ampir kabéh babaturan sakelas kuring geus disiapkeun keur ujian asup pikeun asup ka dinya. Pikeun kuring henteu aya kasempetan: paman kuring yakin yén ngan ukur manuk hantu anu ngahadiran sakola sapertos kitu. Kanyataanna, sanggeus aranjeunna réngsé SMA maranéhanana kudu indit ka Messina pikeun gelar master maranéhanana. Kolot kuring kedah mikir ngeunaan ngirim artos kanggo buku-buku, aranjeunna moal bakal ngaluarkeun biaya. Kuring terus ceurik lantaran hayang

nuluykeun kuliah. Aranjeunna teras nawiskeun kuring kasempetan pikeun ngadaptar dina kursus profésional dua taun, sajenis sakola tengah anu miskin pisan salami dua taun. Jalma-jalma pangmiskinna indit ka dinya, dina sagala hal kuring ditarima. Mudik-mudik, isuk-isuk jeung sore kuring milu kursus. Sakola dicampur: lalaki paling rowdy ngangkat leungeun maranéhna ngalawan sutradara anu ngajarkeun matematika, maranéhna ogé tripped guru Italia sarta Perancis. Pekerjaan rumah tangga diajarkeun ka budak awéwé sareng pangaweruh tatanén ka lalaki. Kanyataanna, urang diajar nanaon pisan. Kauntungan kuring saé janten isin sareng haus pisan pikeun diajar.

Saméméh ahir taun sakola guru-guru geus nyiapkeun urang pikeun téater amal. Kuring kungsi nyieun penampilan diasah salaku landak jalanan. Aya kopéah pamanna, calana pondokna leungit. Nalika kuring nyarios ka bibi kuring, anjeunna nyarios: "Anjeun bodo pikeun nempatkeun beungkeut." Kuring teu éléh haté: Kuring indit ka pamajikan tukang cukur urang Liezza pikeun ménta nginjeum calana panjang putrana. Ku kituna dina malem pagelaran kuring pakéan salaku landak jalanan, satengahing loba keprok jeung desperation ti paman kuring, anu hadir dina panongton pikeun kasempetan éta.

Hanjakalna, sanajan dua taun éta kaliwat sareng kuring réngsé sakola salamina mikir yén kuring tetep bodo sapertos sareng langkung ti sateuacanna.

Bab genep - Hapunten abdi (Cahaya béntang)

Abdi yuswa dua belas taun nalika indung kuring sumping ka kuring dina bulan Agustus sareng bapa sareng lanceukna anu kuring ningali pikeun kahiji kalina. Ningali raray alitna ngajantenkeun kuring bagja sareng kuring émut dinten éta salaku salah sahiji anu pangsaéna dina kahirupan kuring. Kolot kuring nekad nyandak kuring sareng aranjeunna ka sakola, tapi bibi kuring ngahalangan aranjeunna tina ideu pikeun anu ka-umpteenth: anjeunna bakal ngirim kuring janten tukang jahit kalayan prospek diajar dagang ogé. Sarta eta kajadian, ngalawan kahayang kuring. Kolot kuring angkat sareng kuring tetep di Sisilia sapertos jelema bodo. Ti harita kuring teu aya katengtreman jeung sok ceurik di rusiah. Paman-paman kuring nyarios yén kolot kuring pasti moal mikanyaah kuring sapertos aranjeunna, yén aranjeunna parantos ngagedekeun kuring sapertos putri (anak awéwé pasti bakal ngalaman kanyeri anu sami sareng kuring). Hiji poé bibi kuring indit ka tukang jahit pangalusna di kota, dimana indung kuring ogé kungsi diajar dagang, nanya lamun manehna bakal nyewa kuring. Tukang pakéan ngawaler yén anjeunna parantos ngagaduhan dalapan

budak awéwé sareng henteu tiasa nambahan jumlahna. Poé saterusna bibi nya dibawa nya sababaraha endog ngayakinkeun nya jeung manéhna ceuk: - Datang deui dina sabulan, sugan salah sahiji apprentices geus ninggalkeun pikeun Turin jeung tempat tetep bébas pikeun kaponakan awewe Anjeun -. Sasuai, sanggeus sabulan bibi kuring dikirim kuring ka laboratorium. Budak ngora jangkungna teu leuwih ti hiji satengah méter, ngabagéakeun kuring: "Muhun, abdi bakal nyandak anjeun sabab kuring karunya ka anjeun, kuring ngabayangkeun anjeun leuwih resep datang ka kuring tinimbang cicing di padesaan. sareng bibi anjeun." Anjeunna teu sagemblengna salah dina pamikiran kitu. Isukna jam dalapan kuring némbongan. "Mimitian nyapu laboratorium," ceuk kuring, "teras anjeun bakal ngumbah lantai." Carita ieu mimiti bau ka kuring. Kuring nyetél ngeunaan beberesih sabisa-bisa. Abdi leutik di stature, abdi yuswa dua belas taun, tapi kuring kasampak dalapan.

Abdi henteu terang kumaha carana nyeuseuh lantai: di padésan éta didamel tina batu sareng di kampung, dimana aya ubin, bibi kuring henteu kantos nyeuseuh supados henteu kabeungharan. Kuring nyoba ngalakukeun pangalusna kuring, tapi tukang jahit disebut kuring burit sabab kuring teu nyeuseuh ogé. Dina jam salapan pagawe anjog sarta mimiti nyandak minat kana sabab anyar (gadis leutik). Éta kabéh neutep ka kuring kalayan hawa karunya. Kuring ngadéngé pidato maranéhanana sarta éta stunned teu nyaho hal penting kahirupan. Saban waktos aranjeunna masihan abdi sababaraha padamelan tukang jahit, hal-hal anu kuring henteu resep, sok pait ngeunaan henteu tiasa diajar. Aya sisi positip pikeun dinten: siang, henteu kedah uih deui ka padésan, kuring tuang sepi di bumi, nyebarkeun napkin dina méja, ngatur gelas, botol cai sareng piring. Pondokna, dahar sapotong roti teuas sarta kéju kuring ngarasakeun susunan méja

kawas sakabeh jalma biasa. Sanggeus dahar beurang kuring indit ka tatangga anu salapan taun heubeul ti kuring sarta éta seamstress a. Manehna mantuan muka panon kuring mun naivety kuring. Indungna, adina suku gajah sareng anu sanés sah cicing sareng anjeunna.

Sakapeung mah maranéhna ngajak kuring keur mangkok sop. Tukang jahit naroskeun ka abdi ngabantosan anjeunna ngadamel sulaman silang dina baju barudak. Sakali kuring ngalaman krisis hanjelu sarta ninggalkeun pakasaban satengah rengse. Dina waktos anu sanés, kusabab kasedih, kuring nyandak lebu tina brazier sareng nyebarkeun sapanjang tangga. Ceuk maranehna: "Saha di dinya? Naha abdi badé kaserang panyakit?". Tungtungna aranjeunna ngartos kuring sareng ngahampura kuring.

Sakapeung kuring naék ka panti asuhan Antoniano pikeun ulin jeung budak yatim. Kuring sirik aranjeunna saeutik sabab hirup poé maranéhanana dina urutan. Maranehna dahar jeung meja sok diatur ogé, tuluy maranehna ulin jeung ahirna dina waktu diatur maranéhanana dedicated diri ka bakti ka Allah ku solat. Teu sangka: - Lucky aranjeunna, aranjeunna henteu deui boga kolotna sarta acan maranéhna hirup ogé kalawan biarawati, bari kuring geus kolot tapi kapaksa hirup kalawan uncles dahsyat ieu -. Tanpa kanyaho maranéhanana, pikeun nyingkahan interogasi boring saterusna, unggal ayeuna jeung saterusna kuring indit ka nganjang ka bibi bapa nu cicing di kampung. Kuring menta duit manehna keur ngirim surat ka kolot kuring begging aranjeunna nyandak kuring jeung aranjeunna.

Dina bulan Nopémber unggal taun maranéhna ngajak kuring ka Sant'Ugo adil nu lumangsung di Piano Vigna. Di lokasi ieu, nini-nini siga bapa ngadamel gudang tempat aranjeunna nyiapkeun daging panggang sareng sosis anu aranjeunna dijual

sareng sagelas anggur anu saé. Pikeun kuring éta kasempetan pikeun babarengan jeung baraya bapana, rasa daging alus sarta inuman soda warna, kasampak di lapak ngajual braziers, lampion, pot earthenware, quarts na bumbaelli.

Isukna urang indit deui ka Badia Vecchia pikeun salametan Sant'Ugo, massa, prosesi leutik lajeng deui ka warung nini kuring 'anu nawiskeun kuring sosis, roti jeung soda, ieu dituang tina botol leutik ditutupan ku bal. dina internal.

Sakali sateuacan Natal kami angkat ka Messina salami 3 dinten. Urang saré jeung baraya. Abdi henteu resep ka anjeunna: anjeunna nyarios ka pamanna yén anjeunna maling endog ti patani di pasar, ngaganggu anjeunna. Kuring kungsi diajar di catechism yén anjeun teu kudu maok. Atang urang indit kalawan putri abdi ka gentleman anu dijieun patung. Pikeun berehan, paman kuring masihan kuring artos kanggo mésér. Dina méja greased of Castrangia kuring bisa ngawangun adegan nativity. Kalayan dahan asparagus sareng sababaraha flakes katun kuring ngawangun pondok. Atang kuring ngarasakeun atmosfir dua lilin dijieun kalawan cangkang walnut soaked dina minyak sarta sapotong string gigireun Baby Yesus. Mamang Michele ogé ngaapresiasi gagasan jeung hayang ganjaran kuring: "Ntoia, mesek dua pir biang", jeung bibi kuring indit ka meunang eta handapeun ranjang maranéhanana dimana aranjeunna diteundeun.

Nalika kuring lirén bobo di Novara nyalira, salami novena Natal kuring angkat sareng tatangga Antonietta ka layanan anu dilaksanakeun jam 5 subuh di garéja Annunziata. Di tukangeun garéja sacrist nyadiakeun korsi pikeun fee. Urang dibawa ti imah. Dina jalan balik, kami nganjang ka Carolina, tukang cuci insinyur, anu parantos damel isuk-isuk di handapeun tangga. Waktu éta manéhna geus indit pikeun narik cai ti cai mancur San Francesco

kalawan quartz badag, pikeun ngeusian bak kai. Saur anjeunna: "Caùsi, antosan di dieu, abdi bade ningali upami tuan-tuan ngagaduhan biskuit anu tinggaleun tadi wengi, supados anjeun tiasa sarapan". Anjeunna ampir teu pernah balik leungeun kosong. Kuring diondang Antonietta datang nepi na urang cahayana brazier nu. Nalika Carolina teu bisa manggihan nanaon sejenna dahar kuring indit ka dapur nyandak sapotong roti teuas jeung sagelas cai "bumbaello". Urang dieureunkeun nepi ka 8 pikeun nyieun doilies, lajeng urang pamit: Kuring indit ka workshop, Antonietta indit ka imahna pikeun mantuan indungna sakumaha manéhna hijina putri kalawan 8 sadulur.

Di Novara waé kuring ngarasa jadi warga nagara. Nalika kuring nganjang ka akina Turi kuring ngabersihkeun jandélana sareng anjeunna masihan kuring "srea" (tip). Kuring indit meuli cat kuku. Kuring ogé meuli panglejur pikeun nyabut eta nalika kuring sensed yén kuring bakal papanggih paman kuring. Abdi nganggo talc salaku bubuk. Alas: hiji poé kuring ninggalkeun eta dina beungeut kuring sarta ngaliwatan troubles kuring, slaps jeung hinaan. "Ti mana anjeun meunang duit pikeun runtah éta?". Sareng kuring nyarios: "Naha anjeun tiasa ningali éta tipung?". Samentara éta, tatanggana geus pindah ka lingkungan sejen. Hiji poé maranéhna ngajak kuring indit ka sirkus. "Kuring teu boga duit..." ceuk kuring. Aranjeunna nginjeumkeun aranjeunna ka kuring. Dina soré pelaut ka laboratorium pikeun ngarasakeun acara: monyét on trapeze nu, barudak dina kuda, gajah, badut, hal pernah katempo sateuacan. Hanjakal kuring kungsi meunang 8 lire.

Sababaraha dinten ti harita, nalika kuring angkat ka Castrangia, di San Salvatore kuring pendak sareng indung babaturan sakola kalayan kantong anu pinuh ku sayuran anu dibeli ti para patani. Manehna nanya mun kuring bisa balik ka kota (kusabab

mentalitas waktu manehna isin ka alun-alun mawa tas na!). Kuring satuju, pamikiran nyieun sawatara duit kalawan tip. Hanjakal, sanggeus nepi ka imahna kalawan kasusah, manéhna ganjaran kuring opat kacang. Abdi henteu éléh haté. Kuring meunang lira ku ngajual doily ka awéwé ti Fantina. Kuring ngawangun kardus Pinocchios kalayan suku sareng panangan digerakkeun ku senar. Sababaraha barudak meuli eta pikeun sababaraha cents. Gagasan séjén: kacangata pikeun barudak miskin. Abdi milarian bungkus permen warna transparan di payuneun bar. Kalawan kertas gula I motong kaluar pigura jeung éta bisa cageur cents séjén. Sanggeus dua bulan kuring junun mulangkeun 8 lire.

Si akina, sanajan umurna geus kolot, asma jeung burut nu geus ti umur lima taun, nyoba ngaganggu diri di padesaan, saprak putri-Na ampir pernah indit ka anjeunna. Anjeunna henteu kunanaon salami dua sasih usum panas nalika minantu awéwé sumping ti Messina: anjeunna nyeuseuh bajuna sareng ngabalikkeun bumi pikeun ngabersihan tina sagala anu akumulasi salami sataun.

Nalika urang patepung anjeunna bakal ngomong ka kuring: "Bibi anjeun aib a, anjeun moal bisa nyieun hiji lalaki heubeul miskin sangsara kawas éta dina najis." Soré kuring indit ka ngalaporkeun, tapi bibi dikritik adi iparna: - Manehna teh warga nagara, manehna bisa mikir sorangan naon manehna hayang -. Sareng kuring ngawaler: "Anjeun leres, kuring parantos ningali beberesih anu anjeun lakukeun: anjeun malah ngumbah urinal ku asam sareng janten ngagurilap deui." Dina titik ieu anjeunna masihan kuring nyabok sabab hal ieu teu kedah diomongkeun sarta kuring disgusting.

Hiji poé akina masihan kuring duit jeung kuring meuli buku lagu nu keur katresna di bengkel ngobrol ngeunaan. Pikeun sawatara

waktu kuring junun nyumputkeun eta, tapi hiji sore kuring teu boga waktu jeung Mamang, sanggeus noticed, mimitian swearing: - Komo ieu sampah awon, ayeuna anjeun jadi premanisme a -. Dina eta kecap kuring threw eta dina beungeutna saméméh manéhna. Anjeunna leungit tetempoan pemberontakan kuring, ditarik ka handap sabuk calana panjang kuring sarta mimiti ngéléhkeun kuring telenges. Kuring éta heubeul ngeunaan tilu belas taun sarta éta hijina waktu manéhna ngomong ka pamajikanana: - Kuring ngadéngé yén nona a ninggalkeun pikeun Italia kalér, marengan kaponakan awewe anjeun ka kampung jeung ngirim nya jeung nya ka kolotna -. Dina waktu éta kuring ngarasa bungah, malah kuring poho kana nyeri neunggeul kuring kungsi dicokot, lajeng kuring indit sarta diuk dina jukut thoughtfully. Poék mimiti turun, pikir kuring, nalika kalangkang peuting nyulusup kana dahan tatangkalan jeung angin tiis tiis datang ti walungan.

Kuring nyarandé kana tangkal kenari teras saré ningali méga. Kuring ngimpi pisan, ngagimbung impian warna-warni. Angin sepoi-sepoi ngusapan beungeut kuring. Kuring muka panon kuring sareng ahéngna kuring resep kana tempat anu kuring sok dibenci sareng kuring sadar pikeun kahiji kalina kalayan kagum yén éta ngan ukur cahayana ku cahaya béntang. Kuring ngantepkeun kuring kana kaayaan anu ditinggalkeun ieu, kuring ngimpi deui. Kabagjaan sapertos cairan misterius asup kana mahluk leutik kuring serelek demi serelek. Abdi sanés budak anu manis. Suku kuring kusut, sabab parantos leumpang dina kerikil anu seukeut tina aliran, tapi sadayana awak kuring, bahkan jiwa kuring, ayeuna biasa ngémutan sadayana anu sigana amis sareng lembut. Tapi kuring ngaku yén saré sakedap wengi éta saé sareng kuring henteu kantos mendakan deui. Meureun éta naha kuring masih inget eta. Ujug-ujug leungeun rested on taktak

kuring, bibi Antonia anjog sarta di jalan sorangan, abruptly woke kuring nepi: "Hayu urang balik. Lamun urang anjog, anjeun bakal cium leungeun paman anjeun sarta ngabejaan manehna - Mangga ngahampura kuring -". Jeung kitu éta.

Sore éta kuring indit ka ranjang trembling, abdi teu bisa saré peuting éta sarta spent jam dina franticantisipasi poé. Upami kuring bobo tanpa disadari, kuring ujug-ujug ngarewaskeun saolah-olah ku télépon atanapi kasadaran, anu meryogikeun kuring hudang sareng nyeri sareng henteu masihan kuring reureuh. Kuring nyéépkeun sesa waktos sareng panon kuring muka, ngariksa monster anu digambar ku gelap wengi dina témbok sareng, tanpa kakuatan pikeun ngalakukeun nanaon, kuring ceurik sareng ceurik. Tapi éta sanés ceurik hanjelu, éta mangrupikeun hal sanés anu kuring henteu tiasa katingali. Isukna kuring teu indit ka laboratorium sabab awak kuring siga peta, geus jadi bruised. Kuring balik ngan sanggeus saminggu nalika tanda mimiti diudar.

Bab tujuh - Emilia

Dina Minggu sore kuring indit ka panti asuhan jeung sababaraha babaturan: biarawati ngajelaskeun Injil ka urang dina cara nice jeung sababaraha guyonan relevan. Naon kabagjaan méakkeun jam éta happily. Hiji dinten anjeunna nyarios ka urang yén uskup Messina bakal sumping dina Oktober pikeun Konfirmasi.

- Angkat leungeun anjeun upami anjeun hoyong Sacrament ieu supados abdi tiasa komunikasi ka archpriest Monsignor Salvatore Abbadessa - Teu nyaho naon nu kudu, abdi timidly ngangkat leungeun. Sababaraha dinten saatos kuring nyarios ka zizi. Anjeunna éra: urang kedah milarian ibu baptis. Kuring ngalamar putri tukang pos, Bu Rina, guru ngora. Kumaha urang tiasa naroskeun anjeunna? Poé saterusna urang indit ka imah nya jeung manéhna sapuk. Tanggal 9 Oktober 1948 soré kuring jeung babaturan kuring indit ka Garéja Indung pikeun ngaku. Poé isukna kuring indit isuk-isuk ka imah ibu baptis kuring, anu masihan kuring gelang filigree anyaman kalayan haté saeutik. Kuring mimiti gumbira. Jam 11 urang ka garéja. Uskup sumping sareng mimiti ngagungkeun Misa Suci. Salila interval urang baris di nave sentral jeung hiji-hiji anjeunna dikonfirmasi kami. Saatos Misa réngsé, paman-paman éta henteu nawiskeun kopi ka ibu

baptisna. Aranjeunna ngan ngabagéakeun anjeunna ku ngan saukur nyauran anjeunna "commare".

Abdi émut yén nalika murangkalih, nalika urang uih deui ti Castrangia, sateuacan dugi ka kampung aya kapel anu didedikasikeun ka Juru Salamet. Si zizi lirén sakedapan sareng nyarios dina sora anu nyaring "oh ibu-ibu, oh ibu-ibu...". Teu sangka éta solat. Nalika kuring sepuh kuring ngartos yén anjeunna malah nyauran indungna anu almarhum, sabab kuburan éta aya di luhur chapel. Abdi henteu kantos nganjang ka kuburan sabab zizi henteu angkat pikeun pesta para wali. Kuring terang yén dina kasempetan éta jalma mésér kembang ti Miss Signorino di tempat anu disebut "Fussadello" sareng ampir dina prosesi pikeun ngahias makam anu dipikacinta. Sakali kuring ngajukeun ka zizi: "Naha urang henteu angkat sareng nganjang ka kuburan indung anjeun ogé?".

Manehna ngawaler yen manehna bakal punten. - Henteu aya gunana pikeun nganuhunkeun "ibu - ibu" upami anjeun henteu hoyong nyandak kembang. - Dina kecap ieu anjeunna ampir dipindahkeun. Urang indit ka Fussadello meuli sababaraha chrysanthemums. Dina All Saints 'Poé kuring indit ka nelepon akina Turi nyandak urang ka makam "indung", pikeun kuring nini Rosa. Akina mah nembe eta makam diwangun deui sabab dina mangsa perang hiji-hijina bom nu murag di kuburan nu ngancurkeun eta.

Sanajan kuring reueus geus meunang perang sejen, pikiran kuring jeung kolot mah beurang jeung peuting. Kuring nyoba ngaganggu sorangan nalika kuring di lab. Kuring mimiti mikaresep jahit: Kuring nyiapkeun wadding pikeun bantalan taktak, kuring niup kana beusi areng. Nalika beusi panas, budak awéwé gedé nyéépkeun potongan-potongan pikeun ngadamel baju. Pikeun tetep kenceng, beurat anu dijahit antara dua pita

disimpen dina kelimna. Kuring indit meuli eta ti bapa baptis kuring nu ngajual bahan bedil. Éta pé lét anu kuring kedah rarata ku palu. Kadang-kadang kuring malah flattened ramo kuring ... Samentara éta, Ny Orlando ngayakeun dibayar kursus motong pikeun katresna heubeul. Kuring diuk jauh tapi kuring ngadengekeun ngartos hal tina palajaran. Sakali paman nyarios yén urang badé angkat ka Fantina pikeun nganjang ka "commare" sareng "commare", anu bobo sareng urang nalika sumping ka Novara pikeun tugas penting. Sakali ibu baptis nanya ka zizi "Sabaraha yuswa anjeun?" Jeung zizi: - Panon abdi poek, abdi teu apal - (lamun kuring teu boga tetempoan, abdi teu apal).

Kalayan pé péling akina Turi kuring indit meuli lawon héjo, pikeun nguji kamampuh kuring nyieun rok. Dinten miang ka Fantina sumping (dua jam leumpang). Urang gugah jam 4. Abdi hoyong kaget Zizi nganggo rok abdi. Heureut pisan kuring ampir teu bisa leumpang. Nalika aranjeunna ningal ciptaan kuring aranjeunna mimiti nyarios: - Urang ngangkat éta sareng ayeuna yén éta mimiti tumuwuh éta sapertos bueuk. Éta ngajadikeun urang isin. Sareng kuring nunjuk: "Kuring henteu nyandak ieu, upami anjeun hoyong sapertos kieu, upami henteu, anjeun angkat!" Tapi dina haté kuring mikir "kumaha cara abdi tiasa leumpang dina rok ketat sapertos...". Kami ogé dugi ka tujuan. Komar naroskeun dimana kuring ngagaduhan rok anu saé sapertos kitu. - Sa figi illa - (manehna nyieun sorangan) ngajawab zizi. - Jadi lamun urang kudu ngaput hal urang datang ka dirina -. Burung hantu bangga...

Sakapeung di kota kuring ningali hal-hal anu matak sedih kuring. Emilia éta bisu pireu, meureun homeless. Ampir unggal poe ngaliwat ka jalan tempat kuring cicing. Mun anjeunna patepung batur anjeunna nempatkeun leungeun-Na kana sungut. Kadang-kadang jalma nawiskeun anjeunna sapotong roti, tapi

aya jalma anu teu kahaja masihan crusts kéju nya lajeng nyumput ningali réaksina: gadis goréng diuk dina hambalan panto na baged sirah na kana témbok. Hiji poé bari indit ka warung keur meuli benang kuring ngadéngé sora nyaring Antonio, lalaki buta. Ti biara, ayana di luhureun kota, anjeunna ngumumkeun yén sarden geus anjog. Kalawan sababaraha lira tina tip akina anu ditinggalkeun ku kuring, kuring indit ka pasar lauk meuli sababaraha ons. Dina lohor kuring cahayana kompor jeung areng, masak sardines sarta nempatkeun aranjeunna dina salembar kertas gula. Nalika kuring ningali Emilia ngaliwat kuring masihan aranjeunna ka anjeunna. Manehna melong aranjeunna kalayan kaheranan sarta rada smiled mun hatur kuring. Kuring nempo manehna diuk di doorway biasa, teu banging sirah nya kana témbok, tapi nempatkeun ramo ceking nya kana sungut nya. Poé éta kuring henteu tuang: Kuring kedah ngabersihkeun kompor tina sésa-sésa baranahan supados paman henteu ngartos kana inisiatif kuring.

Angela ngaliwat jalan éta kira-kira lohor sareng putrana Nino, saurang cacad anu leumpang tapi nyarios kalayan sapuan. Maranéhna indit mawa émbér pikeun ménta sup ti panti asuhan. Hiji poé Nino keur nyorangan jeung émbér, deukeut imah kuring dua budak dibobodo jeung kabur. Anjeunna teu tiasa narik calana. Anjeunna tanpa baju jero. I timidly turun ka pakéan manéhna. Ieu kahiji kalina kuring nempo hiji lalaki taranjang. Cilaka lamun paman geus nyaho, éta bakal jadi skandal.

Dina salah sahiji loba surat dikirim ka kolot mah kungsi dikedalkeun kahayang pikeun arloji a. Sanggeus diajar yén Nyonya Agostina asalna ti Domodossola, kuring indit ka anjeunna. Pas nempo kuring manéhna nangkeup kuring sarta masihan kuring bungkus dikirimkeun ku kolot kuring. Kuring mukakeunana sareng reuwas kuring mendakan jaket bulu domba

coklat sareng curls saageung ramo, topi dirasakeun sareng kotak kalayan jam tangan. Kuring ngadégdég ku kabagjaan nalika awéwé éta nempatkeun kana pigeulang kuring. Anjeunna masihan kuring sagelas cai pikeun ngabantosan kuring pulih sareng kuring lumpat ka bumi. Isukna nalika paman kuring sumping ka Novara, aranjeunna nyarios yén upami kuring ngagem bulu éta, aranjeunna bakal nganggap kuring gélo: teu aya anu di kota gaduh anu sapertos kitu. Kuring ngagem eta kalawan reueus atoh. Kuring bakal ngagulung deui leungeun baju kuring pikeun ngantepkeun sadayana perhatikeun jam tangan sakedik. Kuring mindeng masihan eta tali, jadi dina waktu anu singget peupeus. Bade Castrangia kuring papanggih sababaraha urang manula anu nanya ka kuring waktu. Pikeun ngahindarkeun kesan anu goréng, kuring ningali jam tangan anu ayeuna rusak sareng nyarios yén kuring hilap ngagulungna. - Hatur nuhun pisan -. Aranjeunna ngabagéakeun kuring sareng neraskeun jalanna.

Dibandingkeun jeung babaturan kuring leutik jeung kurus, aranjeunna sadayana "berkembang". Dina surat indung kuring naroskeun ka zizi upami kuring "berkembang" sapertos adina Rosa. Tapi pikeun Zizi ngawangkong ngeunaan hal ieu tabu. Anjeunna henteu terang yén kuring terang sadayana ngeunaan kahirupan. Barontak sakumaha salawasna, kuring ngomong ka manehna "Kuring teu 'miss' sabab kuring kurang gizi". Jeung manehna: - Naon anu anjeun nyarios? Kami salawasna ngadukung anjeun. Hiji sore kuring saré di Castrangia sareng kuring ngarasa gering. Abdi kesang tiis. Panginten éta tungtungna, kuring ngado'a, ceurik sareng kaluar dina poék pikeun ngicipi sababaraha tetes. Jeung maranéhna ngomong: "Lamun bangun sakali deui kuring bakal pencét anjeun!". Sugaan Madonna Tindari ngajaga kuring. Kuring balik deui kana kasur

jarami jeung murag saré. Isukna di laboratorium di Novara Miss Assunta ningali kuring langkung pucat tibatan biasana. Nalika palayan mawa kopi jeung susu nya jeung keureut toasted kawas unggal isuk, manehna nawiskeun kuring sababaraha ogé.

Bab dalapan - Hiber tina swallows

Ku nyéépkeun seueur waktos di Novara, kahirupan sigana parantos robih: panginten kuring angkat nganjang ka akina Turi sareng happily chatted sareng anjeunna uninterruptedly pikeun sakabéh afternoons. Anjeunna ngawartoskeun kuring seueur carita ngeunaan hirupna sareng kumaha susahna ayana. Saterusna, hirup di Novara kuring boga kasempetan pikeun nyaksian kajadian penting anu lumangsung di kota. Luhureun sadaya, fungsi agama badag, prosesi, baptisms, confirmations, tapi leuwih ti nanaon upacara kawinan, dipindahkeun kuring. Jaman harita kawinan dirayakeun magrib, kuring ampir sok ningali sareng réréncangan di garéja San Nicola.

Hiji sore kuring nempo hiji panganten dina pakéan bodas kaluar dibiruyungan bapana. Bodas sapertos salju, anjeunna katingali sapertos boneka, anjeunna geulis pisan! Ieu Carmelina nikah Filippo. Kuring sagemblengna empathized na daydreamed: "saha weruh, hiji poé bisa jadi kuring ogé ...".

Dina éta poé kuring kungsi sensations aneh, aya hal anyar jeung aneh dina hawa, kuring kungsi firasat. Abdi guligah sareng ngantosan kajadian anu luar biasa. Sarta dina kanyataanana acara teu lila datang. Kira-kira lohor biasana tukang pos datang. Hiji poé dina bulan Juni kuring ngadangu sorana ngagorowok: "Campo, aya surat". Kuring nyokot surat, éta asalna ti ... Domodossola! Indungna nulis ka adina.

Kuring ngadadak dibuka nepi ka kuring ampir tore eta jeung maca eta, aya beja nu kuring geus nungguan sapanjang hirup mah: kira-kira 12 September indung kuring bakal datang ka Sisilia pikeun nyokot kuring nepi jeung mawa kuring ka kalér! Ayeuna kuring masih awéwé ngora, masa depan ngantosan kuring sareng kuring kedah milarian padamelan. Nyaho réaksi bibi kuring, kusabab prudence kuring nyumputkeun surat dina handapeun toples anu ngandung sagara sampah: upami zizi parantos maca, miskin kuring ... Kadang Paman Micherillo, nalika anjeunna henteu. gawe di dusun, datang ka warung di Novara. Kadang-kadang anjeunna sumping kalawan zizi na, alarmed, manéhna ngomong: "Indung anjeun geus teu nulis bari, hal pasti geus kajadian ka dirina ...". Kuring, di sisi séjén, sieun yén surat sejen bakal datangna kalawan sababaraha hint. Kanyataanna, hiji poé anjog, tapi untungna tanpa allusion kana lalampahan ka Sisilia. Summer slipped jauh lalaunan keur kuring, Abdi teu bisa ngadagoan nu antosan frantic réngsé. Gawé mantuan kuring teu mikir jeung méakkeun waktu nepi ka datangna indung kuring. Pikeun salametan Asumsi on August 15th sakabeh jalma hayang pamer elegance maranéhanana sarta di laboratorium aya salawasna loba ngalakukeun, leuwih ti biasa: loba Ladies hayang pamer pakéan anyar maranéhanana. 13 Agustus ieu dedicated ka pagawe anu bisa ngaput baju sorangan.

Kuring kungsi nanya ka zizi meuli lawon pikeun satara jeung

babaturan kuring. Anjeunna satuju sareng kuring milih lawon beige murah kalayan desain cangreud biru. Awéwé ngora di bengkel motong éta pikeun kuring sareng naroskeun ka padamel anu langkung ageung ngabantosan kuring ngaput. Dina dinten pesta kuring ngagaduhan pakéan énggal sapertos sadayana.

Aya ogé sababaraha kenalan anu asalna ti Fantina. Salah sahijina kungsi katempo rok ketat kuring kawentar. Manehna mawa sapotong lawon sarta nanya zizi: "Kaponakan awewe anjeun kudu nyieun kuring pakéan, manéhna jadi alus di dinya!". Kuring nyandak ukuranana. Kuring kungsi dina pikiran model nu Miss Assunta geus dijieun pikeun konsumén. Kuring nanya pikeun sababaraha waktu pikeun motong éta sarta coba eta. "Muhun, lawonna rada beurat, cocog kanggo usum gugur. Abdi badé dugi ka tanggal 20 Séptémber."

Samentara Carmelina, gadis ti laboratorium, diundang kabéh babaturanana ka kawinan nya, sohor hiji malem September di garéja Matrix. Kalayan idin zizi abdi angkat ka upacara. Di antara tamu aya ogé hiji nona ti Domodossola anu ngumumkeun miang caket: "Concettina, poé anjeun nu wilanganana di Novara. Indung anjeun bakal datang pikeun nyokot anjeun nepi."

Saatos refreshments euyeub kuring balik ka imah senang. Poé-poé kaliwat sarta festival Tindari anjog dina tanggal 8 Séptémber, taun éta jalur anu kacida panjangna ngaliwatan walungan teu sigana pisan teuas tur euweuh watesna sakumaha mimitina, asa kawas kuring ngalayang. Nalika urang balik ka Castrangia I informed zizi yén kuring bakal tetep pikeun sababaraha poé kalayan alesan invented yén laboratorium bakal tetep ditutup nepi ka tanggal 12. Isuk éta haté kuring palpitating. Urang nyokot sababaraha buah anjir pikeun dibawa ka tatangga jeung dipingpin ka Novara. Satengah jalan kuring ningali indung kuring ti kajauhan turun jalur mule. Kuring lumpat ka arah

anjeunna sareng nangkeup anjeunna kalayan sagala kakuatan anu aya dina panangan alit kuring. Zizi mimiti ngagorowok "Naha anjeun datang ujug-ujug? Naha anjeun pikir anjeun tiasa nyandak Concettina jauh?". "Enya - jawab indungna - urang angkat dina tilu poé". "Teu tiasa, anjeun kedah nyiapkeun pakéan pikeun awéwé ti Fantina". Ieu alesan sejen pikeun nahan kuring deui. Ngagorowok terus. Kuring impassively noel langit ku ramo. Mung kaduhung mah teu tiasa deui nganjang ka mbah Turi.

Dina malem tanggal 14 urang geus dinner. Zizi ukur muka sungutna pikeun ngahina indung kuring: "Kumaha wani anjeun nyandak anjeunna jauh ti kuring, anjeun teu boga haté, anjeun nyieun kuring sangsara teuing, abdi henteu deui nganggap anjeun adi." Kuring nempo Micherillo ku cimata pikeun kahiji kalina. Dina cangkangna kasar jeung teuas kawas kai, evidently sababaraha tetes manusa geus tetep dipenjara. Abdi, di sisi anu sanés, janten tiis sapertos marmer sareng henteu digerakkeun pisan.

Peuting teu saré, rebuan pikiran silih udag kacau dina pikiran kuring teu sabar nungguan isuk-isuk datang sangkan bisa indit. indungna geus maréntahkeun taksi ti gentleman nicknamed "cauzi i lupi" (calana ajag). Subuh-subuh urang gugah, ngadamel sentuhan terakhir kana koper kardus sareng pamitan ka paman urang. Saatos angkat, bibi kuring kaluar tina kamarna ku cimata, rambutna awut-awutan, teras ngalungkeun diri ka suku indung kuring, menta: "Ayeuna kuring bakal bunuh diri sareng anjeun bakal maot dina hati nurani anjeun pikeun sésana anjeun. Puntén, anjeun, kuring naroskeun kana tuur kuring - saur anjeunna - kuring ngan ukur awéwé miskin, nyalira sareng diperlakukeun sapertos sato galak ku salaki palsu, teu aya anu mikanyaah kuring. Abdi, hampura, anjeun teu gaduh hak ninggalkeun kuring nyalira, anjeunna dewasa di antara urang

sapertos kembang sareng ayeuna henteu aya rasa syukur!"

Kalawan buuk disheveled sarta beungeut dripping ku leutak, anjeunna ditinju taneuh, cursing sakuliah jagat raya. Indung kuring ngartos yén adina parantos bahaya sareng kaleungitan pikiran, anjeunna teu sabar. Sanajan kitu, manéhna teu obah, manéhna teu ngantep dirina digolongkeun ku karunya, manéhna pireu ka delusi, manéhna nempo ka kajauhan jeung nungguan ahir drama nya. Nalika bibi kuring sadar yén indung kuring nekad, anjeunna buru-buru asup ka kamarna, nampik pamit anu terakhir. Ujug-ujug urang indit, manehna balik ka jalan cursing, sakumaha urang leumpang jauh urang nempo manehna ngaleutikan nepi ka manehna jadi bal hideung leutik nu blended di jeung batu. Panginten kuring parantos kejem ka anjeunna, ngan ukur budak, tapi kuring émut yén nalika kuring ngajauhan ti bumina ditangtayungan ku panangan indung kuring, nalika kuring ningali yén anjeunna badé ngaleungit tina paningal kuring, sadaya rasa ambek kuring ngadadak janten sayang. sareng kuring ngarasa karunya ka anjeunna (kuring engké diajar yén sababaraha bulan anjeunna ceurik di jalan saolah-olah kuring maot).

Di Piazza Bertolami panto taksi dibuka. Tina jandéla kuring ngagebeg ka dulur kuring ningali dugi ka tungtung kota. Sajeroning lalampahan kuring niténan kalawan gerentes haté panorama jeung nagara nu lalaunan ngajauhan paneuteup kuring, lila-lila jempé nepi ka nempo laut. Ayeuna kuring jauh ti Novara, pasti! Pikiran lawan gelut dina pikiran kuring sareng kuring henteu tiasa ngontrol aranjeunna, teras kuring hudang nalika indung kuring diusapan, ngingetkeun kuring yén kami parantos sumping. Teras kuring mikanyaah pisan ka nagara éta anu ku kuring dibenci salami lami kusabab kahirupan anu hanjelu anu kuring jalani. Di stasiun Vigliatore aya kabingungan hébat,

loba kawas urang indit ka kalér jeung suitcases karton maranéhanana jeung kantong séjén.

Angin ipis datang ti laut jeung kuring ngarasa uyah rasa biwir kuring. Rarasaan éndah anu kuring karasa pikeun kahiji kalina. Urang ngadagoan karéta satengah jam. Pikeun kuring éta hawa anyar. Jalma nyanyi lagu populér "Profesor, ngabejaan kuring nu mimitina, hayam atawa endog." Sarerea balik ti liburan di buana. Sakali kami anjog di Messina kuring nempo kalawan kaheranan gerbong naek kapal ferry-parahu. Ieu pertengahan September jeung di éta langit biru pisan luhureun selat rébuan swallows ngurilingan. Kalayan penerbanganna, aranjeunna nyulam impian kuring: tungtungna uih deui sareng kulawarga kuring. Kuring nyobian ningali Gusti di tengah-tengah latar anu terang sareng, sanaos kuring henteu ningali anjeunna, kuring ngahatur nuhun ka anjeunna tina dasar jiwa kuring. Sanggeus jam countless urang turun di Roma nyandak, sanggeus leuwih jam ngantosan, karéta ka Milan, dimana aya robah sejen tina karéta keur Domodossola. Ieu ngimpi. Dina karéta éta, indung kuring ngabagéakeun sababaraha jalma anu anjeunna kenal. Sarerea nanya ti mana asalna jeung saha gadis jeung manehna. Aranjeunna henteu terang anjeunna gaduh putri anu sanés.

Kuring niténan bentang: Kuring nempo kalawan heran Lake Maggiore jeung kapuloan, lajeng gunung. Kuring nanya sabaraha lila éta nepi ka kami anjog, nyaho yén kota éta dina lebak dikurilingan ku gunung. Urang anjog di Domodossola isuk-isuk telat. Langit kulawu, jalan-jalan ogé semu dicét poék, jalma-jalma leumpang kalayan tékad bari neuteup taneuh, malah bajuna poék. Di stasiun dad ieu ngantosan urang jeung lanceukna saeutik kuring anu kuring kungsi katempo di Sisilia dua taun saméméh. Ucup jeung nangkeup. Nalika urang balik ka bumi kuring nyobian mendakan tempat anu pas janten kota kuring.

Kuring ngitung jandéla imah-imah tapi loba pisan nepi ka leungiteun itungan kuring. Aya loba teuing jandéla, sarta loba teuing imah di luhureun unggal lianna. Éta pisan luhur yén panon kuring leungit di langit.

Kuring ngarasa lieur. Rébuan patarosan muncul dina sirah kuring, datang sareng angkat teu sabar. Salila perjalanan kuring teu bisa ngucapkeun hiji kecap. Teras di bumi kuring kaget deui nalika kuring ningali sadulur kuring, anu kuring ngan ukur émut tina poto. Reuwas séjén nyaéta dapur kalayan tilelep, keran sareng kompor gas (dina Novara henteu aya cai di bumi sareng urang masak nganggo kai). Atang, Comare Grazia sumping ka didatangan kami kalawan putri nya Caterina. Malah tatangga hayang nepungan kuring. Isukna bapa ngajak ka bioskop. Salah sahiji malem anu paling indah dina kahirupan kuring anu kuring bakal émut salamina, dugi ka dinten terakhir. Kuring éta tungtungna kalawan dad kuring, saméméh kuring dipikacinta anjeunna salaku hiji mikanyaah hiji bapana absen, ayeuna kuring admired anjeunna sarta tungtungna pikeun kahiji kalina kuring ngarasa ditangtayungan saolah-olah kuring putri-Na. Pondokna, kuring ngarasa kawas kuring keur leumpang luhureun awan, Kuring geus landed di titik sejen tina alam semesta.

Bab salapan - Panto ka sawarga

Sateuacan ngantunkeun Sisilia, indung kuring parantos mendakan kuring padamelan di furrier sareng saatos dua dinten anjeunna ngiringan kuring damel. Urang ninggalkeun imah isuk-isuk: Abdi bungah pisan ku warta ieu.

Di lawang kuring disambut ku Miss Tilde anu masihan kuring seuri badag sarta nyandak kuring ku leungeun, awéwé pikaresepeun tur ramah. Tilde nyarios ka kuring dina basa Milan "Halo bela tusa (gadis), hayu atuh ngenalkeun anjeun ka awéwé anu damel sareng kuring: Nella sareng Teresina. Aranjeunna gaduh seueur pangalaman, aranjeunna bakal ngajarkeun anjeun kumaha damel. masalah naon - manehna ditambahkeun - ulah isin nanya ". Janten dina sakedap panon kuring mendakan padamelan énggal.

Kuring geus ngarasa dewasa sarta pikeun nandaan parobahan ieu dina kahirupan Bela Tusa urang, periode nya anjog pikeun kahiji kalina. Anjeunna henteu terang pisan ngeunaan topik éta, tapi tina carita-carita anu didangukeun ti réréncangan sepuhna di

Novara, anjeunna ngartos yén ieu mangrupikeun kumaha saurang awéwé janten awéwé ngora. Anjeunna ngartos yén anjeunna henteu peryogi sinyal pikeun janten awéwé: anjeunna parantos janten kusabab sadayana anu anjeunna diajar, dipikanyaho sareng dipikacinta. Éta henteu deui hileud sareng parantos ngalaman métamorfosis janten kukupu. Anjeunna sumping ti jauh sareng dina sababaraha menit anjeunna ngaliwat ti hiji dunya ka dunya anu sanés. Anjeunna mendakan nyalira nyalira sareng bangga pisan.

Samentara éta, kuring mimiti akrab jeung pakasaban anyar. Jaman harita, kerah bulu dipaké pikeun ngagantelkeun kana jas. Kulitna dibasahan ku bolu sareng tungtungna dipaku kana papan kayu ku cara narik aranjeunna tina sagala sisi. Kuring ngingetkeun nalika di laboratorium di Sisilia kuring ditumbuk kalungguhan pikeun nempatkeun handapeun baju kuring. Di dieu ogé aya sababaraha palu dina ramo. Upami aya sakedik panonpoé aranjeunna digaringkeun di kebon di jalan, janten kuring kedah janten penjaga pikeun kulit domba Persia, rubah, mink sareng beurit-musqué. Nalika kuring ngurus aranjeunna, kuring resep ningali mobil sareng jalma anu ngaliwat. Kuring malah kaseuseup haseup knalpot mobil jeung nyoba soak dina éta aroma kota, jadi anyar jeung intoxicating pikeun gadis saeutik anu tumuwuh nepi di hawa murni. Kota ngaliwat sateuacan panon kuring sareng kuring malah leungiteun waktos. Bapa kuring ngajelaskeun ka kuring yén di dinya beurang dibagi kana jam, sedengkeun nalika kuring cicing di Castrangia kuring ngan ukur terang terbit sareng surupna panonpoé. Sakapeung bari kuring ngurus kulit, hiji awéwé sepuh ti lanté luhur bakal datang pikeun ngajaga kuring. Anjeunna nyarios dina Piedmontese anu ketat sareng kuring henteu ngartos hiji hal: "Naon guyonan anu saé, da ndua ti vegnat (ti mana anjeun asalna)? Cuma ti se

ciamat (naon nami anjeun)?" Kuring robah. "Ti mi capisat mia (teu ngarti)?" Nalika kulit éta garing Miss Tilde motong bentuk necks pikeun seamstresses anu maréntahkeun aranjeunna.

Saeutik-saeutik kuring diajar nempatkeun padding frisellina, loop sabudeureun eta lajeng lapisan. Kusabab kamampuan kuring, kuring mimiti nampi artos saku mingguan sareng teu lami deui kuring sasuai sareng tanda mancén. Kuring ngarasa leuwih kolot. Di laboratorium aya radio: Abdi resep ngadangukeun lagu. Kulkas henteu umum harita, tapi awéwé ngora éta ngagaduhan kotak és anu dieusi ku blok és anu disayogikeun ku saurang lalaki anu ngaliwat karanjang ngalangkungan jalan-jalan kota. Nginum cai seger sapertos kitu mah énggal. A kompor kai mirah manaskeun imah. Anjeunna teu gaduh telepon tapi nalika anjeunna kedah nelepon klien anjeunna dikirim kuring ka bibi na, nu boga hiji pausahaan konstruksi jeung sababaraha pagawe. Di antara ieu, coincidentally, kuring nempo eta pikeun kahiji kalina ... Tapi ieu carita sejen nu, lamun kuring boga waktu jeung kahayang, abdi bakal ngabejaan ka maneh engké.

Di bumi kuring tuang saé, sonten urang kaluar nganjang ka pusat kota kalayan hateup batu sareng toko-toko kalayan jandéla anu saé. Dinten Saptu kuring angkat sareng indung kuring ka pasar, anu nyéépkeun bagian anu saé tina pusat, nalika kuring angkat damel sakitar tengah wengi. Urang meuli lawon pikeun nyieun kuring jas. Éta dipariksa. Kuring diresmikeun ku strutting barang kuring di Midnight Massa on Christmas. Pondokna, hirup senang.

Karnaval datang. Urang ngahadiran pésta Hawa Taun Anyar di téater Galletti sareng kulawarga anu caket sareng urang. Éta impian ningali bal masquerade diantara lakon lampu phosphorescent.

Saptu di handap nalika kuring gugah aya anu salah. Kuring

ceurik sabab indung kuring henteu masihan kuring San Pellegrino magnesia. A misan na sumping ti Martigny. Anjeunna tuang siang sareng urang. Soré kuring ngarasa anéh, sigana kabagjaan kuring parantos réngsé. Bapa marengan misan na kana karéta, teras urang tuang.

Kami henteu jalan-jalan wengi éta. Bapa nyarios ka Ibu, "Abdi bade nganjang ka rerencangan abdi di bar." Kira-kira tabuh 10 peuting manéhna balik ka imahna bari ngahegak jeung beungeutna bulak-balik, dibatu ku rasa nyeri dina dadana. "Teresa, jieun kuring sababaraha chamomile." Bari bapa ngahegak dina ranjang, kuring lumpat jeung bibi nelepon dokter 50 méter jauh. Anjeunna sumping langsung, tapi samentara éta bapana geus eureun hirup. Urang engké diajar yén aorta geus peupeus. Aya bakal geus nanaon ngalakukeun atoh, dad walked ngaliwatan panto sawarga jeung flew ka sawarga. Tanggal 17 Pébruari 1951. Sapeupeuting kuring tetep neuteup kana awak bapana nu taya daya. Sirah kuring pusing, campuran migrain sareng pusing anu ampir ngajauhan kuring ti ruangan éta dimana sadaya barang-barang janten pikasieuneun sabab éta saksi maot anu teu adil. Abdi henteu kantos lirén mikiran bapa sareng nasib kejam anu ngantosan kuring di Domodossola, cimata henteu tiasa kaluar deui tina panon kuring sabab parantos garing tina ceurik. Éta Gusti anu ku kuring dibayangkeun nalika angkat kuring dina cahaya anu ngagurilap dina Selat Messina, dimana anjeunna nyumput? Naha anjeunna ngantunkeun urang? Naha anjeunna nipu kuring pisan? Naha ayeuna kuring parantos mendakan bapa kuring anjeunna dicandak ti kuring salamina? Naon gunana tina tragedi ieu? Ayeuna Gusti di dieu di Domodossola seemed béda, jauh, hese dihartikeun, anjeunna seemed dijieunna tina gelap, hese dihartikeun jeung impalpable, pait, a Allah kuring henteu deui terang naha mun percanten deui

atawa malire keur sésana poé kuring. Peuting-peuting kuring tetep jempé, ngajaga panon kuring tegang dina gelap, ampir ngarep-ngarep yén ku datangna beurang, sadayana bakal balik deui sapertos baheula. Dina éta poé anguished, kalawan kulawarga kuring di tepi jurang a, abdi ngartos yen sawarga éta euweuh tempat pikeun katresna saeutik.

Salah sahiji peuting éta, dina jam awal isuk-isuk kuring ambruk sarta sanggeus saré tormented kuring sank kana impian amis: Kuring kapanggih sorangan di danau, lajeng bapa kuring mucunghul ka kuring jeung panon na beungeut immersed dina lampu celestial. Ayeuna beungeutna geus euweuh sangsara tur geulis deui. Anjeunna sweetly smiled di kuring, nyandak leungeun kuring, hugged kuring sarta mimiti ngobrol kuring. "Anak kuring - cenah - naon anu kuring hoyong nyarioskeun ka anjeun ayeuna nyaéta cinta kuring, sadaya anu saé anu kuring pikahoyong pikeun anjeun. Kaayaan anu hartosna urang henteu kenal. .

Sakapeung kuring mikir ngeunaan éta impian sareng perjalanan terakhir kuring, kuring mikir ngeunaan iraha Gusti bakal nyauran kuring, kuring resep ngabayangkeun yén nalika kuring meuntas panto surga bapa kuring bakal ngantosan kuring, dibaju sapertos sonten anjeunna nyandak kuring ka bumi. bioskop: kalawan anjeunna urang kudu loba hal pikeun ngabejaan silih, urang kudu salawasna neruskeun paguneman nu interrupted dina peuting Pébruari tiis. Ieu bakal jadi cara pangalusna, Jigana, pikeun ngamimitian lalampahan panungtungan kuring.

Indung ditinggalkeun di desperation jeung opat barudak na euweuh mancén sabab bapana cobbler basajan. Sagala tiis jeung sagala nyeri di dunya geus diturunkeun dina kulawarga emigran miskin urang.

Jauh ti bumi, jauh tina kahirupan, kami lir keusik anu diseret

angin gurun.

Indung kuring kaleungitan dirina sareng sadayana jiwana. Manéhna geus jadi cangkang kosong. Awakna dikontrak sapertos sapatong kayu, anjeunna henteu kantos lirén kaleungitan beurat sareng panonna anu leungit, dina raray anu pucat sareng teu aya ekspresi, tetep tetep salami sababaraha menit nuju ka tempat anu jauh, nuju kuburan ramana. Manéhna geus jadi kawas hantu kasurupan ku impossibility of forgetting. Kuring sensed moment nalika manehna bakal ragrag na tilelep kana desperation kalawan no way kaluar. Kuring nyoba ngocok manehna, kuring ngobrol jeung manehna nyoba surak dirina nepi. Luar biasa, peranna parantos dibalikkeun: éta putri anu ngahibur indungna, nyarioskeun carita-caritana pikeun nyiapkeun dirina pikeun hirup tanpa salakina sareng ngabantosan anjeunna hilap. Abdi, putri cikal, henteu acan yuswa 15 taun.

Sanggeus dinner kuring balik deui ka pagawean di furrier urang earn sababaraha cents deui. Kuring éta hiji nyoba ngajaga seuneu harepan hirup. Tapi tungtungna indung kuring, kuring henteu weruh kumaha, meureun ku kakuatan desperation, antara hiji ceurik jeung nu sejen nyandak sakabeh dunya dina taktak nya jeung lalaunan balik ka tukang jahit a, jahit sababaraha rok jeung gowns ganti baju.

Bab sapuluh - The tusa geulis

Dina Méi taun anu sarua lanceukna alit kuring gering campak sareng kuring ogé katépaan, henteu kaserang nalika murangkalih. Nalika kuring dina ranjang kuring kadéngé indung kuring muka panto. Aya nu ngirining bel panto. Teras kuring ngupingkeun sora zizi sareng Michelillo. Kuring hariwang: sateuacan aranjeunna henteu kantos nyandak kuring ka Domodossola pikeun ningali kolot kuring sareng ayeuna aranjeunna parantos muncul. Aranjeunna cicing salila kira saminggu, lajeng ninggalkeun saeutik kuciwa sabab miharep yén kuring bakal balik kalawan aranjeunna ka Sisilia. Dina bulan Nopémber surat diwatesan hideung sumping. Indungna ngagebeg jeung leungeunna oyag-oyag basa dibuka. Kuring nempo manehna ceurik: zizi ngumumkeun pupusna akina Turi. Aranjeunna mendakan anjeunna maot di padesaan Bordonaro dina 8 Nopémber. Anjeunna yuswa 87 taun. Taun di handap aya deui kuciwa anu langkung ageung, nalika ku kabeneran

panyelidikan nyababkeun maotna kusabab sesak napas ku saputangan dina tikoro, kapanggih nalika digali. Kajahatan anu dilakukeun ku hiji awéwé babarengan lanceukna, tatangga di padesaan, maling mancén 11.000 lir. Manehna engké dilayanan 24 taun panjara sarta anjeunna dilayanan 12 taun pikeun complicity.

Kuring terus sedih. Kalawan saeutik duit urang teu bisa kalayan 5 jalma. Miss Tilde mamatahan kuring nyandak PHK palsu sangkan kuring bisa ngadaptar di kantor pagawean. Kuring mindeng indit mariksa lamun aya gawé naon, tapi aya saeutik harepan. Dina April '53 kuring diajar yén maranéhna geus hired sababaraha katresna di pabrik. Teu butuh, bapana geus boga pagawean. Janten kuring angkat ka kantor pikeun protés: Abdi kedah damel langkung seueur tibatan anu sanés. Dina Méi kuring tungtungna diasupkeun pabrik dimana aranjeunna ngahasilkeun pita elastis, laces sapatu, ribbons na tubulars pikeun kawat listrik. Kerja keras sareng shift mingguan 6-13 sareng 13-21. Dina interval kuring ogé indit ka furrier pikeun suplement gaji kuring jeung mere relief indung kuring.

Agustus datang. Pikeun liburan, Comare Grazia kedah angkat ka Sisilia pikeun nganjang ka indungna anu sepuh. Kuring ogé mutuskeun ninggalkeun jeung putri abdi Caterina. Urang indit ku karéta ka Milan lajeng ka Roma, dimana urang anjog peuting. Urang kedah ngantosan sababaraha jam kanggo karéta ka Sisilia.

Di stasion urang manggihan sababaraha sasama warga desa, sarta diantarana aktor dwarf ti Novara, Salvatore Furnari, sarta soldadu anu ngaranna teu apal. Bari Nyonya Grazia istirahat dina bangku, kuring jeung Caterina diajak jalan-jalan. Aranjeunna nyandak urang Piazza Esedra pikeun dahar mottarello. Karasa kuring mimiti hirup deui.

Sabot karéta api anu geus ramé datang, Bu Grazia buru-buru naék dua kantong. Karéta teu acan dieureunkeun sapinuhna, anjeunna murag dina rel. Caterina, abdi sareng sadaya balaréa ngajerit ka Bapa Abadi nalika urang narik anjeunna kaluar pinuh ku ancur tapi sacara ajaib hirup. Manehna nolak dibawa ka rumah sakit. Sanggeus sajam karéta indit. Sateuacan lohor kami dugi ka stasiun Terme Vigliatore dimana kami naek beus anu nyandak kami ka Novara Sicilia, sémah zizi sareng Micherillo.

Aranjeunna ngabagéakeun kami salaku tamu kahormatan. Kami tiluan dina ranjang wengi éta, kuring sareng Caterina henteu saré. Bu Grazia pinuh ku kanyeri. Peuting anu sarua aya kejutan: sababaraha pamuda serenaded kami gitar jeung biola, tapi Paman Micherillo, annoyed, nyieun aranjeunna kabur.

Indung Caterina nyéépkeun ampir sadayana waktosna dina ranjang. Anjeunna kaluar ngan dua kali dina sapuluh poé nganjang ka indungna sepuh. Soré kuring indit ngadatangan

babaturan sakelas jeung babaturan ti laboratorium. Hiji poé kuring ogé nempo babaturan sakola anu datang nangkeup kuring. Anjeunna nyekel sapédah ku leungeun jeung kuring nanya ka anjeunna pikeun nyandak kuring keur numpak. Jaman harita, Novara can kungsi nempo budak awéwé dina sapédah. Pas manéhna manggihan, zizi scolded kuring: "Anjeun geus jadi manuk bueuk, abdi moal pernah ngabayangkeun hal saperti."

Deui di Domodossola, Ny Grazia berjuang pikeun cageur. Saatos ragrag éta, nyeri arthrosis nyandak alih. Anjeunna ngan ukur wani nalika anjeunna angkat sareng kulawargana ka sababaraha pésta, dimana kuring ogé diondang.

Kuring balik deui ka damel di pabrik sareng di furrier, tapi kuring peryogi pangalaman anyar. Hiji poé, waktu nganjang ka paroki San Gervasio jeung Protasio, Don Giuseppe Benetti ngadeukeutan kuring pikeun nanya ka kuring. Kuring curhat ka anjeunna sagala sorrows abdi. Anjeunna ngajurung kuring sareng nyarios: "Hayu ka pidato dina dinten Minggu siang. Di dinya anjeun bakal mendakan presiden Aksi Katolik Signorina Germana, anu bakal ngenalkeun anjeun ka budak awéwé sareng masihan anjeun seueur naséhat anu saé. Kuring langsung ngarasa betah: kalayan rada isin kuring mimiti nyieun babaturan. Kuring sieun teu nyaho kumaha carana nyarita tapi ku pitulung Allah kuring overcame kasusah munggaran. Kuring rela maca koran asosiasi admiring pangadeg Armida Barelli: hatur nuhun nya hirup kuring geus ningkat. Nalika shift pabrik diwenangkeun, kuring indit ka massa isuk jam 7, dimana kuring patepung Don Benetti, anu kuring dianggap diréktur spiritual kuring. Dina Minggu kuring ditawarkeun méakkeun sajam di stand pencét alus di hareup gereja. Aranjeunna engké ngajak kuring pikeun gabung dina déwan ACLI. Kalayan sagala komitmen éta kuring ngarasa penting sareng dilakonon.

Babaturan kuring di pabrik nganggap kuring bageur, tapi kuring henteu ngaraos teu nyaman, malah kuring ngadoakeun aranjeunna sareng nelepon deui nalika aranjeunna nyarios kasar di kamar ganti sateuacan ngamimitian shift.

Bab Sabelas - Beungeut Porselen

Hiji usum panas Minggu présidén Aksi Katolik Jerman ngayakeun perjalanan ka gunung. Kalawan saeutik duit ditinggalkeun kuring bisa mayar biaya perjalanan. Kami dugi ku beus ka Goglio, teras ku mobil kabel ka Alpe Devero teras leumpang ka Crampiolo. Kuring contemplated kaéndahan gunung ditutupan ku kembang: rhododendrons, buttercups, orchids liar. Blueberries pikeun salametan dina. Kabin sareng hateup batu sareng jandéla kai tina windowsills ngagantung geranium beureum sareng pink caang. Kuring nanya ka Germana dimana tungtung jalan. "Nalika urang bosen urang bakal eureun pikeun dahar beurang dipak". Kira-kira jam 1 siang urang eureun nginum cai herang nu ngalir tina batu ka arah lebak. Sanggeus dahar, ngadoa jeung ngahuleng, urang indit pikeun balik. Kuring ngageter ku kabagjaan: Kuring henteu kantos nyéépkeun dinten anu saé sapertos kitu. Di imah kuring ngabejaan indung kuring sagalana jeung kuring nempo manehna seuri.

Saban ayeuna kuring nampi surat ti babaturan ti Novara Sicilia: anjeunna naroskeun milarian padamelan di Domodossola supados urang tiasa pendak. Abdi bingung pisan tapi bagja aya anu bogoh ka abdi. Aya ogé budak ti Domodossola, tapi kuring

henteu resep anjeunna: isuk-isuk anjeunna nginum grappa sareng pipina beureum.

Semedi isuk-isuk nunjukkeun kuring jalan ka biara, tapi dina waktos anu sami kuring resep murangkalih sareng ideu ngamimitian kulawarga. Kuring mercayakeun diri kuring kana kersa Gusti, kuring nyéépkeun dinten Minggu soré di pidato ngarencanakeun komitmen Catechism mingguan sareng réréncangan kuring. Sababaraha Minggu urang angkat ka pidato di kota tatangga. Perjalanan beus ngaganggu kuring, tapi kawani ngatasi sababaraha kasangsaraan leutik.

Dina 1 Méi 1954, ACLI sareng pidato ngayakeun perjalanan: ziarah ka Sanctuary of the Madonna di Oropa isuk-isuk sareng rally ku Honorable Pastore di Biella soré. Abdi salah sahiji anu munggaran ngadaptarkeun babarengan sareng réréncangan kuring sareng kabogohna Pierino. 2 beus pinuh ku nonoman ditinggalkeun. Di antarana hiji budak pirang isin anu kuring kungsi katempo wae. Ieu anjeunna: pagawe ti parusahaan konstruksi dimana kuring indit ka nelepon konsumén furrier urang. Pierino ngenalkeun anjeunna ka kuring: anjeunna misan na. Sapoe manéhna teu ninggalkeun teuteupna ka kuring. Nalika kuring balik ka imah kuring ngabejaan indung kuring ngeunaan eta. Sore di handap kuring ningali anjeunna handapeun balkon leutik kamar anu aya di lantai heula. "Ibu, ibu, sumping sareng tingali: aya budak anu kuring tepang di Biella". Jeung manehna jeung satengah seuri: "Éta atra yén anjeunna courting anjeun." Isukna, kaluar jeung tatangga, kuring manggihan manehna di hareup kuring. Manehna shyly nanya lamun manehna bisa datang jeung urang. Saeutik can tangtu kuring narima. Urang peupeus és ku galecok ngeunaan ieu jeung éta. Sakali shift soré di pabrik réngsé anjeunna marengan kuring balik. Hiji sore kuring ngajak manehna nepi ka ngenalkeun anjeunna ka indungna, anu

ngabagéakeun anjeunna pisan. Dina waktu luang anjeunna ngahadiran pidato. Lajeng budak lalaki jeung awéwé dipisahkeun, ngan dina ahir pasamoan bisa papanggih. Urang ogé ngahadiran rapat ACLI.

Indung kuring, sanaos asalna ti Sisilia, dimana dua budak lalaki anu silih asih teu tiasa kaluar nyalira, masihan kami kapercayaan sareng urang ngamimitian perjalanan anu damai. Giuse ngawartoskeun kuring yén manéhna geus patepung bapana: earn sababaraha duit, saprak aya 4 barudak sarta ngan bapana digawé, salaku budak anjeunna ngalakukeun sababaraha errands pikeun financiers tina barak sababaraha léngkah ti imahna. Kadang-kadang anjeunna bakal mawa sapatu maranéhanana ka dad kuring keur perbaikan. Kuring ngadangukeun kalayan senang.

Anjeunna nyarioskeun hal anu sanés: nalika tanggal 16 Séptémber 1950 kuring ngaliwat Roma pikeun ngahontal Domodossola kami ampir tepang. Giuse, sakumaha kuring masih nelepon anjeunna, parantos sumping ku sapédah pikeun Taun Suci. Hiji perjalanan petualangan: anjeunna ninggalkeun Domodossola bareng jeung hiji imam ti lebak anu pedaled gancang dina sapatu gunung. Ampir teu mungkin nuturkeun anjeunna. Anjeunna ngan eureun nalika ningali sababaraha kebon sayur pikeun nyandak sababaraha salad. Satengah jalan Giuse ditinggalkeun sorangan. Sapanjang jalan manéhna manggihan PKL jeung sapédah heubeul dieusian ku junk pikeun dijual. Aranjeunna tetep silih perusahaan dugi ka Roma.

Agustus datang. Pabrik ditutup kanggo liburan sareng kuring mutuskeun angkat sareng nganjang ka adi kuring Rosa anu nuju pulih di pasir di Tasik Mergozzo. Kuring nanya ka biarawati anu ngajalankeun imah pikeun cicing sababaraha poé. Kuring nembé nyarioskeun ide ieu ka Giuse. Aya budak awéwé séjén dina

liburan di imah. Di antarana nyaéta kaponakan awewe beautician hiji biarawati. Dina isuk-isuk tanggal 15, salametan Asumsi, anjeunna nelepon kami ka kamar na sanggeus Massa latihan. Anjeunna ngeusi rupa kami ku rupa-rupa krim, mascara jeung lipstik: urang kasampak kawas patung lilin. Dina dahar beurang, bibi nun nyauran kaponakan awewena: teu aya gunana pikeun ngarawat urang sapertos kieu.

Soré, ningali danau tina jandela, kuring ningali Giuse muncul. Abdi henteu hoyong katingali sareng wajah porselen éta. Nempo kuring di lawang panto anjeunna ampir teu ngakuan kuring. Kuring hapunten, ngajelaskeun yén éta mangrupikeun ékspérimén sareng budak awéwé sanés ogé parantos robih. Soré urang leumpang di kebon imah. Nuju malem anjeunna dipapag kuring: "Tempo anjeun pas, di Domodossola, tapi ku raray anjeun beresih jeung seger sakumaha saméméhna."

Bab dua belas - Violette

Sakali dua minggu libur réngsé, kuring balik deui ka pagawean di pabrik dina shift ti 13pm nepi ka 9. Bari kuring threading bobbins kana spindle tina mesin kuring mikir ngeunaan Giuse, tapi dina waktos anu sareng kuring henteu. boga kahayang hébat ningali anjeunna. Jam 9 wengi sirine disada sareng jantung kuring mimiti ketukan gancang. Sanggeus dicap polder, di jalan kaluar ti gerbang kuring nempo hiji sapédah di satengah poék. Ieu bener anjeunna: anjeunna sumping ka arah kuring, shyly melong beungeut kuring sarta ngomong: "Kuring resep anjeun jadi basajan". Anjeunna ngajantenkeun kuring calik dina tabung sapédah sareng nyandak kuring ka bumi. Urang tukeur ucapan wilujeng wengi basajan. Ieu kajadian ampir unggal poé. Dina Minggu soré urang nyandak sababaraha rides sapédah di desa caket dieu. Hiji poé manéhna ngajak kuring ka imahna pikeun ngenalkeun kuring ka bapa jeung indung kuring, dua sadulur jeung lanceukna. Saeutik-saeutik anjeunna ogé ngenalkeun kuring ka paman sareng sepupuna salaku réréncangan.

Nalika indung kuring ningali urang ti balkon, anjeunna ngajak urang angkat ka bumi. Bari manéhna doted on budak éta, abdi pisan undecided. Dina tanggal 8 Désémber, dinten Immaculate

Conception, dinten nami abdi, bel panto disada. Éta tukang kembang, anu masihan kuring karangan carnation beureum. "Bu, Giuse ngintunkeun panghadéna!". Kuciwa pisan nalika kuring muka catetan: éta sanés anjeunna, tapi budak umur 14 taun anu kuring tepang ku kasempetan. Éta nyarios "Kuring bogoh ka anjeun" kalayan tanda tangan. Meureun ceuk pikir kuring umurna.

Dina Natal Hawa Giuse némbongkeun up kalawan vas warni badag pinuh coklat sarta kartu ucapan. Kuring thanked anjeunna sarta kami indit ka massa tengah wengi babarengan. Nalika balik ka bumi anjeunna nyarios ka kuring: "Isukan kuring kedah angkat sareng kulawarga kuring tuang siang sareng baraya kuring. Isuk-isuk tanggal 26 kuring ngomong ka indung kuring "Abdi henteu kaluar sareng budak éta deui, abdi masihan deui vas, abdi henteu hoyong komitmen". Jeung manehna jeung katingal buritan: "Anjeun gélo, anjeun bisa geus ngalakukeun eta lamun teu acan ngahakan coklat".

Dina poé-poé saterusna Giuse datang saperti biasa pikeun ngajemput kuring ti pagawéan. Di jalan leumpang atawa dina tabung sapedah kuring ampir teu nyarita ka manehna. Dina Poé Taun Anyar 1955 abdi angkat ka misa. Anjeunna ogé aya sareng tungtungna anjeunna ngiringan kuring ka bumi. Di panto anjeunna nyarios ka kuring: "Dupi kuring terang naon anu anjeun pikahoyong pikeun ngajantenkeun kuring sangsara sapertos kieu?", sareng cimatana kaluar tina panonna. Eta jarami teh meupeuskeun tonggong onta, ku kuring dipaparin seuri. Anjeunna masihan kuring ciuman sarta ngomong: "Sore ieu kuring gé nyokot anjeun nepi ka buka vespers di Gunung Calvario. Saatos vespers pilem bakal dipintonkeun di klub ACLI ". Abdi nampi sareng urang pamit. Kuring ngalaporkeun eta di imah jeung indung kuring ngomong happily: "Anjeun moal manggihan

budak alus kawas éta deui."

Jam 14.00 kami angkat ka Calvary sapanjang jalur mule sareng kapel Via Crucis. Sakali kami ngahontal Sanctuary urang nyanyi vespers sarta sanggeus berkah urang indit ka klub. Kuring teu apal judul film, tapi éta pisan boring, jadi kuring nyarankeun urang balik ka kota ka bioskop Catena, dimana urang junun ngarasakeun pilem hadé, disebut "Violette".

Dina April, iinditan jeung karéta ngaliwatan lebak Vigizzo jeung Centovalli, urang indit jeung kolotna ka festival ngambang kembang di Locarno. Urang patepung bapa baptis Giuse urang, anu ngawanohkeun kuring salaku "kabogoh". Anjeunna nempatkeun leungeun-Na dina kantong sarta nyandak 10 Swiss francs tina dompét na, masihan ka Giuse sarta ngomong "Muhun rengse, nalika anjeun nikah?". Urang silih teuteup, teu kungsi ngobrol.

Dina poé saterusna urang mimiti ngahibur gagasan nikah. Urang malah ngobrol ngeunaan eta di imah. Ibu gumbira tapi dina waktos anu sami aya sababaraha kamungkinan kauangan. Saeutik-saeutik urang meuli sababaraha lambar jeung sababaraha baju jero. Kami henteu ngagaduhan kabutuhan khusus. Urang indit pilari a leutik, apartemen modest. Urang kapanggih eta di kacamatan Motta kuna sahingga diatur poé kawinan: Senen 19 September. Kuring indit jeung indung kuring ka warung lawon Panzarasa mésér renda pikeun pakéan kawinan sarta nyandak ka Ny Tilde, nu furrier, anu geus salawasna jangji kuring nyieun kalawan sayang.

Di balai kota indung kuring kudu nandatanganan larangan nikah sabab kuring masih leutik. Kolotna Giuse ogé bagja. Dina paroki Monsignor Pellanda ngawartoskeun kami kecap geulis tina dorongan: "Salawasna tetep modest kalawan loba iman pikeun nyanghareupan joys na sorrows yén cadangan hirup pikeun

urang. Kuring bakal ngantep anjeun manggihan nu runner beureum sapanjang nave nu ".

Urang kedah nyiapkeun daptar baraya sareng réréncangan anu bakal dikirimkeun nikmat sapertos biasa. Saeutik pisan tamu. indung Giuse urang ngomong "Dua per kulawarga". Lalaunan urang ngahontal 35 urang. Saksi anu dipilih: paman Giuse Carmelo sareng kuring Pierino, arsit k rapat urang. Saminggu sateuacan kawinan pidato lalaki anu dipimpin ku Don Giuseppe Briacca nyiapkeun pesta pikeun urang. Master Furiga ngalukis gambar salam dina papan tulis sareng nyiptakeun gulungan sareng daptar babaturan. Aya og  m ja ditutupan ku pastries jeung inuman. Teu kungsi aya p sta siga kitu dina pidato. Garéja collegiate Saints Gervasio sareng Protasio direnovasi sareng trotoar pinuh ku puing sareng batu, tapi sababaraha aw w  anu da k ngalakukeun anu sa  pikeun ngabersihan éta pikeun ngahargaan Giuseppe sareng Concetta.

Dina 16 Séptémber, Ziz  sareng Micherillo sumping, pindah sabab Concettina bad  nikah sareng anjeunna kedah ngiringan anjeunna ka altar, ngagentos ramana anu teu aya deui.

Samentara éta, sababaraha hadiah saeutik anjog: pot kopi, co t kopi, gelas rosolio, susunan saucers jeung cutlery ti baraya jeung babaturan anu geus narima nikmat, hiji set dapur ti Pierino jeung uncles na. Aksi Katolik Awewe masihan kami lukisan bedside sareng Kulawarga Suci, asisten Don Benetti vas kembang h jo anu  ndah kalayan hiasan p rak.

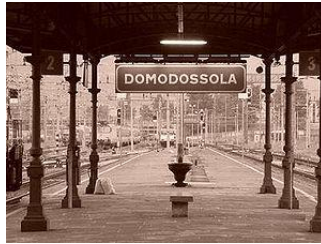
Peuting harita panjang. Kuring mikiran indung kuring anu ditinggalkeun ku tilu murangkalih sareng sakedik sumber daya. "Anjeun boga iman saeutik, teu sakola oratory ngajarkeun anjeun y n salawasna aya Providence dina kahirupan?", ceuk kuring sorangan. Dinten Sen n kaping 19 abdi gugah jam tujuh. Bu Tilde anjog dina pakéan renda. Anjeunna diasah kuring sareng

nyaluyukeun jilbab anu kuring mésér di Milan. Jam 9 énjing taksi dugi ka kuring ka garéja. Kuring bingung, kuring mendakan sagara jalma ningali kuring. Giuse geus aya di altar ngantosan kuring jeung Bouquet kembang jeruk, dipirig ku adina Rosa sabab indung Olimpia bakal geus teuing bungah ngeunaan anak kahiji nikah. Kuring ngagabung ka anjeunna dibiruyungan Paman Micherillo dina runner beureum.

Massa dimimitian. Monsignor Pellanda ogé émosional. Abdi émut homili anu ngadorong, berkah cincin, janji kasatiaan saumur hirup sareng, dina tungtung upacara, tanda tangan. Di jalan kaluar indung Pierino urang, anu ogé geus jadi bibi kuring dina momen anu, nempatkeun badge sahiji awéwé tina Aksi Katolik dina dada kuring.

Bab tilu belas - Kahirupan anyar

Sakali hajatan di garéja éta leuwih, refreshments dituturkeun dina Grandazzi bar di via Castellazzo. Antara hiji ciuman jeung nu sejen kalawan sémah urang tadi hiji aperitif kalawan sababaraha pizza na pastries. Salam khusus sareng cium ka minantu Olimpia sareng Armando anu angkat sareng ibu nyandak koper, teras bergegas ka stasion pikeun nangkep karéta 12.15 pikeun bulan madu.

Mamih nyengir. Urang asup ka kompartemen. Master stasion ngumumkeun miang kalayan kacapi bari Giuse jeung kuring leaned kaluar jandela ngucapkeun wilujeung panungtungan urang. Petualangan kahirupan urang dimimitian.

Sakali kami anjog di Florence urang dipingpin nuju hotél dituduhkeun ku Ny Tilde, nu furrier. Di lawang méwah kami disambut ku musik, lajeng Butler nyandak urang ka kamar di lantai katilu. Pikeun urang sagalana éta anyar, malah saré dina ranjang ganda.

Dinten kahiji urang dilongok kota, kadua urang indit ka Piazzale Michelangelo dimana anjeun bisa admire sakabéh Florence. Kami nyandak sababaraha poto: kaméra Giuse tiasa nyandak dalapan poto hideung sareng bodas nganggo gulungan pilem.

Dina dinten katilu miang ka Roma. hotél ieu leuwih modest

sabab duit disimpen kalayan kurban kudu cukup. Urang dieureunkeun pikeun sababaraha poé nganjang ka opat basilica nu Giuse geus katempo dina Taun Suci jeung cai mancur Trevi. Urang ogé balik deui ka cai mancur Esedra, hiji ti wengi kawentar '53 nalika Signora Grazia murag handapeun karéta.

Waktosna angkat ka Sisilia. Sanggeus lalampahan panjang karéta anjog di Calabria sarta tungtungna Sisilia bisa ditempo ti Villa San Giovanni. Giuse savored moments maranéhanana: karéta keur dimuat kana ferry-parahu, nu Madonnina luhur nepi di lawang ka palabuhan Messina.

Paman Carmelo, lanceukna indung, sareng garwa Gaetana sareng putri Rosetta sareng Antonietta ngantosan kami di stasion.

Aranjeunna ngabagéakeun kami sapertos dua pangeran. Urang cicing salila dua poé ngadatangan Messina: jam katedral nu Kuring kungsi katempo salaku anak, Madonna di Montalto jeung kuadrat geulis pisan séjén.

Aya ngan hiji cacad di imah éta: dina waktu dinner, paman jeung cousins pakéan nepi na tinimbang diuk dina méja maranéhna ngomong: "Hayu urang jalan-jalan sapanjang seaside". Abdi sareng Giuse pasrah kaluar sareng perasaan peckish. Kira-kira jam 11 urang balik ka imah jeung si bibi mimiti masak. Hiji wengi anjeunna nempatkeun snail dina cangkang maranéhanana di saos, tapi naon diitung téh sayang, teu kabiasaan.

Dina poé katilu maranéhna marengan kami ka karéta kalawan sababaraha cimata. Paman Micherillo aya di stasion Terme Vigliatore sareng supir taksi pikeun ngahontal Novara. Zizi, bibi Maricchia sareng bibi Peppina ngantosan kami di kampung. Nyaan sigana saolah-olah para pangéran Domodossola parantos sumping.

Isukna urang angkat ka Badiavecchia pikeun nganjang ka nini bapa urang Concetta sareng paman, sadulur sareng lanceukna. Di alun-alun leutik jeung warung bako nini, loba pangeusi dusun anu kenal kuring keur budak geus kumpul jeung nelepon kaluar ka jalma séjén: "Concettina geus anjog jeung salakina!"

Ucup, nangkeup, beungeut beureum. Sigana mah ngimpi. Persis lima taun geus kaliwat saprak kuring ninggalkeun nagara.

Dua poé sanggeusna kami dibiruyungan supir taksi "Cauzi i Lupu" pikeun Taormina. Wanci beurang anjeunna nyandak kami ka réstoran, dimana kami dilayanan ku sarung bodas. Giuse sarta kuring melong silih ngomong: "Naha urang boga cukup duit?". Sanggeus dilongok Taormina lajeng Castelmola handapeun downpour a, nuju magrib urang balik ka Novara, capé tapi wareg.

Isukna geus waktuna balik ka Domodossola. Komitmen kahirupan anyar ngantosan urang.

Bab opat belas - Nests munggaran urang

Sanaos kuring parantos ngalaksanakeun perjalanan ka Domodossola dina taun '50 sareng '53, saolah-olah kuring angkat pertama kalina: Kuring nuju ka kahirupan anyar salaku pasangan.

Sanggeus réngsé naek karéta kana parahu ferry, urang naék ka teras ningali Madonnina palabuhan sareng Sisilia lalaunan ngajauhan.

Kalawan cimata urang balik kana angkot, diuk dina bangku kai. Teu aya ranjang-ranjang.

Lamun peuting datang urang mimiti doze kalawan necks dangling. Unggal ayeuna urang bangun pikeun nempo kaluar jandela. Di stasion-stasion anu penting, kapala stasiun ngumumkeun ngaran kota kalawan tarik. Di Naples aya "guaglioni" ngajual pizza di trotoar. Slyly aranjeunna meunang duit ti travelers munggaran, lajeng karéta indit sarta maranéhanana ditinggalkeun mawa duit jeung pizza.

Saeutik demi saeutik urang ngadeukeutan ka Milan. Dina karéta ka Domodossola kuring ngarasa deui emosi kuring kungsi ngalaman pikeun kahiji kalina 5 taun saméméhna: Lake Maggiore, gunung Ossola, roofs batu. waktos leu babarengan jeung salaki kuring Giuse. Kira-kira lohor urang nepi ka tujuan.

Indung sareng bapa Giuse Armando ngantosan kami. Éta hajatan: upami aranjeunna tiasa ngadamel lonceng.

A dahar beurang rusuh jeung indung Olimpia lajeng di pabinihan anyar urang di kacamatan Motta beristirahat. Poé saterusna kuring neruskeun gawé di pabrik jeung Giuse balik deui ka lokasi konstruksi.

Pikiran kuring ka indung kusabab kurang dukungan kuring, tapi diréktur spiritual kuring Don Benetti ngadorong kuring pikeun

ngadoa, ngajamin yén seueur jalma anu dipikacinta anjeunna. Kadang-kadang kuring jeung Giuse indit ka imahna pikeun dahar beurang, sarta manéhna ngarasakeun eta. Samentara éta, salah sahiji sadulur kuring geus manggihan pakasaban nyumbangkeun rojongan anyar pikeun kulawarga.

Teu lila saterusna urang ngumumkeun ka mum, mum Olimpia jeung dad Armando yén maranéhna bakal jadi nini dina bulan Juli.

Kuring mimiti ngarasa teu ngarareunah kakandungan tapi gawé ieu nelepon. Lajeng pagawe teu ditangtayungan kawas aranjeunna ayeuna. Giuse junun mendakan padamelan anu langkung saé tibatan dina situs konstruksi luar: pabrik leutik anu ngadamel barang-barang kai sapertos pasak tong, alat pikeun ngabongkar skeins wol sareng ogé "paungi" (puncak pemutar kayu). Dina bulan kalima urang mimiti nganjang ka toko-toko milarian pram pikeun bayi anu bakal datang. Lebarna sok langkung ageung tibatan panto lawang sareng urang kedah mutuskeun pindah bumi.

Jaman harita can aya instansi, indit nanya ka ditu ka dieu. Providence ngajantenkeun urang mendakan apartemen di lantai kadua bumi di via Scapaccino, caket caket bengkel furrier.

Dina waktu anu singget urang ngatur gerak. Urang geus euweuh di puseur dayeuh, tapi teu jauh ogé, leuwih deukeut ka tempat gawé kuring.

Sewa bulanan 8.000 lire, lumayan kanggo gaji kami anu sakedik, tapi apartemen éta ngabagéakeun sareng terang. Di palataran urang ogé bisa boga sababaraha méter pasagi lahan dimana kuring bisa tumuwuh bumbu aromatik jeung kembang, markisa kuring.

Sakali kami nampi konci kami cleaned kamar tur diasah nepi jandéla jeung curtains geulis jeung valances na curtains renda di

dapur. Sanggeus mindahkeun éta réngsé, hirup terus sakumaha biasa. Beuteung mah beuki katénjo. Hiji dinten batur sapagawean naroskeun ka kuring nalika kuring badé angkat ka bumi pikeun cuti hamil sareng naroskeun kuring ka dokter kandungan. Janten kuring janjian sacara pribadi. Dokter ampir nyentak kuring kusabab ngantosan panjang teuing: "Anjeun teu tiasa damel saatos bulan kagenep sareng anjeun parantos aya dina bulan katujuh: anjeun nyandak résiko." Isukna kuring nganteurkeun dokumen ka kantor malah ceuk pagawe mah naif.

Samentara éta kuring nyiapkeun layette ku nyulam sweaters, kaos, sepatu jeung diapers dijieunna tina cadar heubeul nu indung kuring disadiakeun pikeun kuring.

Urang ogé indit ka meuli keretas, nu kuring geus disiapkeun ku cadar embroidered ku kuring dina warna nétral, teu nyaho naha éta lalaki atawa awéwé. Tungtungna, dina malem 2 Juli, cai kuring peupeus jeung koper kami geus dipak kami indit leumpang ka rumah sakit. Dokter kandungan anu mariksa kuring nyarios ka Giuse yén anjeunna tiasa uih ka bumi. Buruh nembé ngamimitian sareng peryogi sakitar 20 jam. Isukna manéhna balik deui ka rumah sakit bersalin bari kuring masih ngantosan di kamar bersalin.

Dina hiji waktos lahir hiji budak lalaki sarta perawat indit ka ngabejaan bapana orok urang, anu ampir ngarasa gering ku emosi. Sanggeus sajam manéhna bisa nangkeup anak kahiji urang, ngaranna Armando kawas akina. Saatos sababaraha jam, nini-nini, paman sareng misan ogé diwartosan. Ieu seemed kawas anjeunna orok munggaran di sakuliah dunya.

Bab lima belas - Urang alhamdulillah...

Perawat di bangsal maternity mawa mahluk ieu daging jeung getih ka ranjang kuring sababaraha jam sanggeus kalahiran. Aranjeunna nempatkeun kana dada kuring. Lian ti boneka rag nu zizì geus dijieun pikeun kuring keur budak.

Di rumah sakit harita mah saminggu. Sateuacan balik ka bumi urang angkat ka garéja rumah sakit pikeun "pemurnian", berkah ti imam.

Di bangsal sagalana geus siap balik, tapi sirah ieu dimimitian spin. Bidan nguji muriang kuring: 39. Abdi sareng boneka kedah cicing dua dinten deui. Ahirna poe Kemis tanggal 12, meh cageur, balik ka imah. Dinten Minggu 15 Armando dicandak dina korsi roda anyar ka font baptismal kalawan bapana Giuseppe, sobat na Mariuccia salaku ibu baptis jeung bapa baptis na Basilio, sobat ti oratory nu. Abdi henteu ngagaduhan kabungahan pikeun ngahadiran éta acara sabab para sesepuh tina tahayul mamatahan urang cicing di bumi. Kuring contented sorangan kalawan Nyiapkeun refreshment leutik.

Kahirupan salaku threesome éta béda tapi kuring akur cukup ogé. Kuring kungsi loba susu, orok tumuwuh sarta kuring nyandak anjeunna ka puseur pabinihan unggal minggu pikeun dipariksa-up.

Hanjakal, dina ahir dua bulan kuring balik deui ka gawé di pabrik. Teu aya binih harita. Nini-nini geus sapuk pikeun ngajaga anjeunna salila saminggu unggal.

Nalika kuring damel shift jam genep, Giuse bakal ngabantosan anjeunna sateuacan angkat sareng nyandak anjeunna ka tempat anu dituju. Dina pingsan anak ieu nalangsara jeung kuring ieu nangis babarengan jeung manéhna.

Hanjakal kuring teu bisa ninggalkeun pagawean.

Saeutik-saeutik, kalayan iman, kami neruskeun perjalanan salaku tiluan: tuang heula, léngkah munggaran mangrupikeun hal anu saé. Dina dinten mimiti TK Giuse tungtungna kapanggih pakasaban Mayar hadé. Pikeun sababaraha taun anjeunna janten janitor di sakola dasar, lajeng anjeunna disebut kotamadya pikeun nyokot pos conciliator.

Ieu nyiptakeun kasempetan pikeun ninggalkeun padamelan abdi di pabrik sareng ngahaturan diri ka budak bari ngantosan masihan anjeunna lanceukna. Dina 17 Agustus 1962, urang bungah ku lahirna anak kadua. Luciano kulitna terang sareng rambut pirang, sabalikna tina Armando. Dongéng. Dinten Minggu 26 anjeunna dibaptis sareng bapana Giuse, misan ibu baptis na Mariuccia sareng bapa baptis na Antonio, lanceukna Giuse. Waktos ieu ogé kuring kedah cicing di bumi. Sakali cuti maternity abdi réngsé, abdi ninggalkeun pakasaban abdi bakti diri ka dua barudak abdi geulis.

Dina 1 Oktober 1962, Armando mimiti kelas hiji kalawan apron bulao sarta kantong sakola dina taktak-Na. Urang titipkeun deui ku sababaraha cimata ka guru Leopardi.

Dina waktos anu sami, Walikota Domodossola ngagero Giuse sareng nawiskeun anjeunna akomodasi di lantai kadua gedong kota, anu tetep kosong nalika utusan kotamadya pensiunan. Dina sababaraha poé urang diatur move. Urang tadi sagala amenities di pusat. Soré, sakali panto badag ditutup, kami jadi pangawasa kota. Urang genah bisa lalajo demonstrasi ti balkon kantor Walikota. Tina jandéla urang urang tiasa ningali bagian tina pasar kalayan tradisi abad-lami.

Samentara éta, Luciano nyandak léngkah kahijina: anjeunna janten maskot karyawan kotamadya.

Pikeun nambahan gaji Giuse, kuring hoyong nyiptakeun padamelan. Kuring mimiti ganti jandéla, ranjang jeung bantal

keur babaturan. Kecap sumebar sahingga kuring jadi "wanita curtain". Dina waktos luangna, Giuse diajar nyiapkeun kumpulan garis sareng, alhamdulillah, urang tiasa ngaraosan kahirupan anu langkung nyaman.

Dina 1 Oktober 1968, Luciano ogé ngamimitian sakola sareng guru Luisa Cerri.

Wanci kaliwat gancang. Dina usum panas urang indit dina liburan sabudeureun Italia jeung tenda kémping. Sok nepi ka Sisilia, ka lembur kuring.

Dina Juli '73 kami kémping di Val d'Aosta sarta kuring mimiti boga gejala mimiti kakandungan. Pébruari 16, 1974, adina Daniela datang ka Armando, nu umurna ampir dalapan belas taun, jeung Luciano, nu umurna dua belas taun. Ieu jaman karnaval jeung jalma anu melong pita pink dina panto Balai Kota nganggap éta lulucon. Pendeta paroki naroskeun kami pikeun ngagungkeun Baptisan dina wengi Paskah, sareng réréncangan urang Gianna salaku ibu baptis sareng mertua Benito salaku bapa baptis.

Salian ti tahayul, waktos ieu kuring ogé milu dina acara dina wengi 13 April. Isukna aya saratus tamu dina resepsi di pidato.

Daniela ogé parantos dewasa sareng urang ayeuna sepuh. Tilu anak urang masihan urang 7 incu: Stefano, Virginia, Greta, Lorenzo, Rebecca, Letizia sareng Matteo.

Carita geus tamat. Dina 19 Séptémber 2015, kuring jeung Giuse ngarayakeun 60 taun babarengan.

Kami hatur nuhun ka Gusti, Lady kami sareng sadayana anu dipikacinta kami.

La Mazza Concetta Maglio, lahir di Novara di Sicilia dina 18 April 1936.

Indéks

1. Imah bapa	7
2. Kaluar ti dunya ieu	15
3. Kaulinan di pasir	27
4. Minyak, cobwebs jeung panon jahat	38
5. Kawung	45
6. Vossia hampura kuring (Cahaya béntang)	51
7. Emilia	59
8. Hiber nu ngeluk	65
9. Panto sawarga	72
10. Anu geulis tusa	78
11. Beungeut porselen	83
12. Violet	87
13. Kahirupan anyar	92
14. Sarang munggaran urang	95
15. Alhamdulillah...	99

